

Bruksela, dnia 8.3.2019 r.
C(2019) 1900 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 8.3.2019 r.

**zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/35 uzupełniające dyrektywę
Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i
prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST ROZPORZĄDZENIA DELEGOWANEGO

Dyrektywa 2009/138/WE (Wyplacalność II) zmieniona dyrektywą 2014/51/UE (Omnibus II) zaczęła być stosowana z dniem 1 stycznia 2016 r., zastępując 14 istniejących dyrektyw (określanych wspólnie jako „Wyplacalność I”). Aktem tym zostały wprowadzone nowoczesne i zharmonizowane ramy prowadzenia działalności przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz sprawowania nad nimi nadzoru w Unii. Dzięki określeniu wymogów kapitałowych opartych na ocenie ryzyka obowiązujących we wszystkich państwach członkowskich UE, dyrektywa umożliwia regulację opartą na ryzyku, zapewniając lepsze pokrycie rzeczywistego ryzyka, na które narażeni są ubezpieczyciele, i przyczyniając się do realizacji podwójnego celu w postaci ochrony ubezpieczających oraz zachowania stabilności systemu finansowego.

W dniu 18 stycznia 2015 r. weszło w życie rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II). W rozporządzeniu tym, które opiera się na łącznie 76 uprawnieniach zawartych w dyrektywie, określono przepisy techniczne dotyczące wielu aspektów wdrażania dyrektywy Wyplacalność II, mające zastosowanie do pojedynczych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, a także ich grup. W motywie 150 tego rozporządzenia Komisja wyraziła zamiar dokonania przeglądu metod, założeń i standardowych parametrów stosowanych przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności za pomocą formuły standardowej do grudnia 2018 r., aby odzwierciedlić rozwój sytuacji rynkowej i wykorzystać praktyczne doświadczenia zdobyte w pierwszych latach stosowania dyrektywy Wyplacalność II.

Ponadto w planie działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych z dnia 30 września 2015 r.¹ Komisja zapowiedziała zamiar zwiększenia inwestycji i uruchomienia kapitału w Europie, w celu ich ukierunkowania na finansowanie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Komisja powtórzyła to zobowiązanie w śródkresowym przeglądzie planu działania na rzecz unii rynków kapitałowych z czerwca 2017 r.² W szczególności celem jest ułatwienie europejskim MŚP dostępu do finansowania kapitałowego i dłużnego, tak aby mogły mieć łatwiejszy dostęp do finansowania na lepszych warunkach³. Dzięki bilionom euro zarządzanych aktywów sektor ubezpieczeń w dalszym ciągu stanowi podstawę europejskiej branży finansowej i może przyczynić się do osiągnięcia celów unii rynków kapitałowych. W 2016 r. nienotowane akcje stanowiły jednak tylko 3 % całkowitych inwestycji ubezpieczycieli⁴. W związku z tym, aby zapewnić wyeliminowanie nieuzasadnionych przeszkód dla inwestycji ubezpieczycieli w instrumenty kapitałowe i dłużne MŚP, Komisja zapowiedziała ocenę ostrożnościowego traktowania nienotowanych akcji i instrumentów dłużnych bez ratingu w ramach dyrektywy Wyplacalność II.

W dniu 30 września 2015 r. Komisja wystosowała zaproszenie do zgłaszania uwag na temat ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych⁵. W przedsięwzięciu tym wzięło udział 50 respondentów z sektora ubezpieczeń, w tym przedstawiciele sektora, organy

¹ Zob. [plan działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych](#).

² Zob. [przegląd śródkresowy unii rynków kapitałowych](#).

³ Zob. również wniosek Komisji dotyczący promowania korzystania z rynków rozwoju MŚP ([COM\(2018\) 331](#)).

⁴ Zob. [sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych z 2017 r. dotyczące zachowań inwestycyjnych](#).

⁵ Zob. [strona internetowa Komisji dotycząca zaproszenia do zgłaszania uwag](#).

publiczne i organizacje pozarządowe. Zaprośenie do zgłaszania uwag zapewniło dodatkowy wgląd w funkcjonowanie ram dyrektywy Wyplacalność II, uwydatniający kwestie dotyczące ich proporcjonalności i technicznej spójności (zarówno w ramach dyrektywy Wyplacalność II, jak i w kontekście innych rozporządzeń mających zastosowanie do sektora finansowego), a także uwypuklający zastrzeżenia dotyczące nieuzasadnionych ograniczeń inwestowania w klasy aktywów takie jak niepubliczne instrumenty kapitałowe i niepubliczna emisja instrumentów dłużnych⁶.

Wykorzystując informacje zgromadzone w ramach zaproszenia do zgłaszania uwag, Komisja zwróciła się dwukrotnie do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) o wydanie opinii technicznych w sprawie przeglądu 20 konkretnych obszarów uwzględnionych w rozporządzeniu delegowanym do dyrektywy Wyplacalność II, odpowiednio w dniu 18 lipca 2016 r.⁷ i w dniu 21 lutego 2017 r.⁸ Opinie techniczne EIOPA otrzymano w dwóch częściach, w dniu 30 października 2017 r.⁹ i w dniu 28 lutego 2018 r.¹⁰ Uwzględniając opinie techniczne EIOPA, niniejsze rozporządzenie wprowadza następujące zmiany w rozporządzeniu delegowanym do dyrektywy Wyplacalność II:

- Aby wyeliminować nieuzasadnione ograniczenia w zakresie finansowania gospodarki, wprowadza się kryteria ostrożnościowe, które pozwalają obniżyć narzut kapitałowy w standardowej formule w przypadku inwestycji ubezpieczycieli w instrumenty dłużne bez ratingu i nienotowane udziały lub akcje. Zmiany te pozwalają obniżyć współczynnik wstrząsu¹¹ nawet o 56 % w przypadku ryzyka spreadu kredytowego i o 20 % w przypadku ryzyka cen akcji. Ponadto długoterminowe inwestycje kapitałowe powinny być objęte tym samym narzutem kapitałowym, co strategiczne udziały, pod warunkiem że spełniono pewne kryteria odnoszące się do zarządzania aktywami i zobowiązaniami oraz zarządzania inwestycjami ubezpieczyciela.
- Aby poprawić proporcjonalność ram, wprowadza się dalsze uproszczenia nieuzasadnionych – uciążliwych lub kosztownych – elementów standardowej formuły wymogu kapitałowego, w tym m.in. wyłączenie z obowiązkowego stosowania oceny ze względu na pierwotne ryzyko w funduszach inwestycyjnych i wyjątki od stosowania ratingów zewnętrznych. Uproszczenia te objęte są warunkami ostrożnościowymi, zapewniającymi, by ich stosowanie nie ukrywało ryzyk, na które narażone są zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji. Ponadto uproszczono podmoduł ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka.
- Aby usunąć nieuzasadnione niespójności między różnymi unijnymi przepisami finansowymi, zasady mające zastosowanie do standardowej formuły wymogu kapitałowego w dyrektywie Wyplacalność II dostosowuje się w większym stopniu do zasad mających zastosowanie w sektorze bankowym, o ile dostosowanie to jest

---

⁶ Zob. [podsumowanie uwag przekazanych w odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag](#). Niepubliczne instrumenty kapitałowe i niepubliczna emisja instrumentów dłużnych stanowią podkategorie odpowiednio nienotowanych instrumentów kapitałowych i instrumentów dłużnych bez ratingu.

⁷ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

⁸ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

⁹ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹⁰ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹¹ Współczynnik wstrząsu odnosi się tu do narzutów kapitałowych z tytułu konkretnego podmodułu przed uwzględnieniem efektów dywersyfikacji.

współmierne do różnych modeli biznesowych w tych sektorach. Dostosowanie to obejmuje klasyfikację funduszy własnych i ekspozycji wobec kontrahentów centralnych oraz sposób traktowania ekspozycji wobec samorządów regionalnych i władz lokalnych. Ponadto sposób traktowania instrumentów pochodnych dostosowano wskutek przyjęcia rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR)¹².

- W obliczu bardzo odmiennych praktyk stosowanych przez państwa członkowskie w zakresie uznawania zdolności odroczonej podatków dochodowych do pokrywania obecnych strat, czego nie mogą uzasadniać różne systemy podatkowe, wprowadza się dalsze zasady w celu zapewnienia równych warunków działania w Unii. Taka zmiana będzie sprzyjać spójności w zakresie nadzoru między krajowymi jurysdykcjami, a jednocześnie będzie miała ograniczony wpływ na ogólne wymogi kapitałowe na poziomie UE (0,9 % sumy kapitałowego wymogu wypłacalności przed pokryciem strat).
- Korzystając z zebranych dodatkowych danych dotyczących zarobionych składek i szacunków dotyczących ostatecznych strat od czasu ostatniej kalibracji, zaktualizowano szereg parametrów, w tym kalibrację ryzyka w odniesieniu do ryzyka składki i rezerw w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie oraz ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych i ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie.
- Dopracowano uznawanie technik ograniczania ryzyka, obliczenia wypłacalności grupy i miary wielkości ryzyka składki w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie¹³, zwiększając tym samym wrażliwość na ryzyko standardowej formuły wymogu kapitałowego, jednocześnie lepiej odzwierciedlając zmiany w praktykach rynkowych.
- Ustanowiono bardziej rygorystyczne ramy dotyczące zmian metod, zasad i technik określania informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka, usprawniając system określania informacji technicznych w celu zwiększenia przejrzystości, ostrożności, wiarygodności i spójności w czasie.
- Poprawiono szereg błędów redakcyjnych w rozporządzeniu delegowanym do dyrektywy Wypłacalność II.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Komisja zwróciła się do EIOPA z wnioskiem o wydanie opinii technicznej w kwestii, czy i w jaki sposób należałoby zmienić standardową formułę określoną w rozporządzeniu delegowanym do dyrektywy Wypłacalność II w obszarach objętych niniejszym rozporządzeniem zmieniającym. EIOPA przeprowadził szereg następujących konsultacji publicznych:

---

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (*Dz.U. L 201, s. 1*).

¹³ Miara wielkości ryzyka składki odzwierciedla wysokość składek związanych z istniejącą działalnością, jak również z nową działalnością, których przypisania oczekuje się w ciągu kolejnych 12 miesięcy.

- Konsultacje publiczne na podstawie dokumentu otwierającego debatę¹⁴ obejmujące wszystkie obszary uwzględnione we wniosku Komisji o wydanie opinii technicznej w okresie od dnia 8 grudnia 2016 r. do dnia 3 marca 2017 r. W konsultacjach publicznych wzięło udział siedemdziesiąt zainteresowanych stron.
- Konsultacje publiczne dotyczące pierwszej grupy opinii technicznych¹⁵ w okresie od dnia 4 lipca 2017 r. do dnia 31 sierpnia 2017 r. W tych konsultacjach publicznych wzięło udział 25 zainteresowanych stron¹⁶.
- Konsultacje publiczne dotyczące drugiej grupy opinii technicznych¹⁷ w okresie od dnia 6 listopada 2017 r. do dnia 5 stycznia 2018 r. W tych konsultacjach publicznych wzięło udział 49 zainteresowanych stron¹⁸.

W skład zainteresowanych stron, które wzięły udział w konsultacjach EIOPA, wchodzi ubezpieczyciele i dostawcy usług inwestycyjnych, a także ich stowarzyszenia, związki aktuariuszy, dostawcy usług konsultacyjnych, związki zawodowe, nauczyciele akademicki i osoby prywatne. Ponadto EIOPA zorganizował szereg posiedzeń i telekonferencji z zainteresowanymi stronami. Dwóm zestawom opinii technicznych EIOPA towarzyszyły oceny skutków.

W dniu 27 marca 2018 r. Komisja przeprowadziła całonocne wysłuchanie publiczne dotyczące przeglądu rozporządzenia delegowanego do dyrektywy Wypłacalność II. Dyskusje zorganizowano w ramach czterech paneli obejmujących wszystkie obszary objęte niniejszym rozporządzeniem zmieniającym. Wśród prelegentów znaleźli się eksperci z branży ubezpieczeniowej i podmiotów zarządzających aktywami, z organów nadzoru, organizacji konsumenckich i Parlamentu Europejskiego. Chociaż zasadniczo przyjęto z zadowoleniem opinie EIOPA, prelegenci z branży wyrażali obawy w związku z opiniami z inicjatywy własnej EIOPA dotyczącymi wzmocnienia wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka stopy procentowej, aby odzwierciedlić potencjał ujemnych stóp procentowych, ze względu na znaczny wpływ tego wniosku na wymogi kapitałowe (EIOPA szacuje, że jego wniosek doprowadziłby do obniżenia współczynników wypłacalności o 14 punktów procentowych, a w jednym państwie członkowskim nawet o 75 punktów procentowych; według branży oznaczałoby to wzrost wymogów kapitałowych o 200 mld EUR w całej UE) oraz jego procykliczność. Niektóre zainteresowane strony odniosły się również krytycznie do opinii, którą EIOPA sformułował z inicjatywy własnej, aby zapewnić bardziej zharmonizowane wytyczne dotyczące obliczania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrycia strat, twierdząc, że rozbieżności mogą być uzasadnione różnymi krajowymi systemami podatkowymi. W odniesieniu do wniosków EIOPA dotyczących dalszego uproszczenia obliczeń standardowej formuły zainteresowane strony podkreśliły, że skuteczne stosowanie zasady proporcjonalności zależy w dużym stopniu od wdrażania przepisów dotyczących Wypłacalności II przez krajowe organy nadzoru. Ponadto, chociaż z zadowoleniem przyjęto wnioski EIOPA dotyczące ulepszonego podejścia do instrumentów dłużnych bez ratingu i nienotowanych inwestycji kapitałowych, kilka zainteresowanych stron zasugerowało rozważenie bardziej ambitnych działań stymulujących długoterminowe inwestycje kapitałowe.

¹⁴ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹⁵ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹⁶ Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji publicznych dostępne są na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹⁷ Dostępne na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

¹⁸ Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji publicznych dostępne są na stronie internetowej EIOPA pod [tym łączem](#).

Ponadto na posiedzeniach w dniach 29 czerwca 2017 r., 29 maja 2018 r. i 20 września 2018 r. przeprowadzono konsultacje z Grupą Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń (w składzie ds. ubezpieczeń) skupiającą ekspertów z państw członkowskich, z udziałem Parlamentu Europejskiego i EIOPA w charakterze obserwatorów. Członkowie grupy zasadniczo przyjęli z zadowoleniem podejście przyjęte przez Komisję. Chociaż niektórzy kwestionowali brak wynoszącego 5 % limitu kwoty instrumentów dłużnych bez ratingu i nienotowanych inwestycji kapitałowych, które mogą korzystać z preferencyjnego traktowania, co zaproponował EIOPA, kilka państw członkowskich przyjęło ten wybór z zadowoleniem w świetle celów unii rynków kapitałowych. Ponadto niektóre państwa członkowskie wezwały do podjęcia dalszych działań w zakresie ostrożnościowego traktowania inwestycji w udziały lub akcje, a jedno państwo członkowskie wezwało do podjęcia działań w związku z korektą z tytułu zmienności.

W odpowiedzi Komisja zwróciła się do EIOPA o przedstawienie informacji na temat zachowania ubezpieczycieli jako inwestorów długoterminowych. Ponadto korekta z tytułu zmienności, podobnie jak pozostałe środki w zakresie gwarancji długoterminowych, będzie przedmiotem przeglądu dyrektywy w 2020 r., zgodnie z art. 77f dyrektywy.

Projekt aktu delegowanego był również przez okres czterech tygodni opublikowany na potrzeby konsultacji publicznych w portalu Komisji poświęconym lepszym uregulowaniom prawnym. Na podstawie 25 otrzymanych odpowiedzi Komisja dokonała zmiany kryteriów dotyczących długoterminowych inwestycji w akcje i kryterium dotyczącego wspólnych inwestycji związane ze stosowaniem modeli wewnętrznych w odniesieniu do długu nieposiadającego ratingu, jak również zmiany daty rozpoczęcia stosowania zmian w przepisach dotyczących obliczania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat.

Szereg zainteresowanych stron było zdania, że kryteria dotyczące stosowania zasad odnoszących się do długoterminowych inwestycji w akcje są zbyt surowe, w szczególności połączenie wymogu minimalnego średniego okresu utrzymywania wynoszącego 12 lat i wymogu wykazania zdolności do utrzymania inwestycji przez kolejne 12 lat. Wymagany średni okres utrzymywania został w związku z tym skrócony do 5 lat, a zakład powinien wykazać zdolność utrzymania danej inwestycji w warunkach skrajnych przez kolejne 10 lat, w przypadku których uzasadniony może być również standardowy parametr na poziomie 22 %. Bardziej szczegółowe informacje na temat długoterminowych inwestycji w akcje zawiera dokument roboczy służb Komisji.

Próg w ramach kryterium dotyczącego wspólnych inwestycji, związany ze stosowaniem modeli wewnętrznych w odniesieniu do długu nieposiadającego ratingu, respondenci uznali za nierealistycznie wysoki. Zgodnie z tym kryterium – w postaci zawartej w projekcie będącym przedmiotem konsultacji – zakład ubezpieczeń miałby możliwość stosowania wyników zatwierdzonego modelu wewnętrznego innego ubezpieczyciela lub banku tylko wówczas, gdy ten ubezpieczyciel lub bank zachowałby udziały w tej inwestycji w wysokości równej temu progowi. Aby zachować równowagę między względami praktycznymi oraz koniecznością uwzględnienia potencjalnego konfliktu interesów, wysokość tego progu obniżono z 50 % do 20 %.

Uwzględniając fakt, że niektóre zainteresowane strony sprzeciwiły się nowym wymogom dotyczącym obliczania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat, oraz uznając, że prowadzi to do dodatkowych obciążeń, datę rozpoczęcia stosowania tych przepisów ustalono na dzień 1 stycznia 2020 r.

Ogólną treść tego nadchodzącego przeglądu omówiono również w Parlamencie Europejskim podczas sesji kontrolnej Komisji Gospodarczej i Monetarnej (ECON) w dniu 16 maja 2018 r.

Komisja przedstawiła w ogólnym zarysie swój zamiar zastosowania się do większości opinii EIOPA, ale wskazała, że uwzględniając informacje zwrotne od zainteresowanych stron i duży wpływ na wymogi kapitałowe, w szczególności w odniesieniu do działań długoterminowych, przegląd kalibracji ryzyka stopy procentowej należy raczej rozważyć w kontekście przeglądu samej dyrektywy Wyłącalność II zaplanowanym na 2020 r., podczas którego można zastosować bardziej całościowe podejście. Po sesji kontrolnej przewodniczący Komisji Gospodarczej i Monetarnej (ECON) wysłał do Komisji w dniu 18 września 2018 r. pismo zawierające kilka wniosków dotyczących treści tego przeglądu, a także ogólnie ram dyrektywy Wyłącalność II. Komisja poddała pismo starannej ocenie w trakcie opracowywania ostatecznej wersji tekstu prawnego, a datę rozpoczęcia stosowania ustalono w sposób umożliwiający ubezpieczycielom i reasekuratorom działającym wyłącznie w segmencie kredytów i poręczeń przygotowanie się do podwyższenia wymogu kapitałowego dla ryzyka składki w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie.

Listę drobnych błędów redakcyjnych i typograficznych, skorygowanych niniejszym rozporządzeniem, zebrał EIOPA we współpracy z krajowymi organami nadzoru.

3. ASPEKTY PRAWNE ROZPORZĄDZENIA DELEGOWANEGO

Podstawę niniejszego rozporządzenia delegowanego stanowi zbiór uprawnień, które są w istotny sposób powiązane, co pokazują przesłane do EIOPA dwa wnioski o wydanie opinii.

Art. 1: Przepisy zmieniające

Pkt 1, 43–49 i 51–56: Podmoduł ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta oraz sposób traktowania technik ograniczania ryzyka w standardowej formule

Punkty te zmieniają rozporządzenie delegowane poprzez:

- określenie metody i parametrów, które należy stosować przy ocenie wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w przypadku ekspozycji wobec członków rozliczających kontrpartnerów centralnych;
- zmianę sposobu traktowania finansowych instrumentów pochodnych i umów reasekuracji jako technik ograniczania ryzyka.

Pkt 32–37 i 65: moduł ryzyka rynkowego w standardowej formule

Punkty te zmieniają zasady regulujące obliczanie modułu ryzyka rynkowego poprzez określenie kryteriów, które umożliwiają:

- zastosowanie narzutu z tytułu ryzyka cen akcji „typu 1” do nienotowanych akcji;
- w przypadku obligacji i pożyczek, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej (ECAI), przypisanie stopnia jakości kredytowej 2 lub stopnia jakości kredytowej 3 na podstawie wewnętrznej oceny kredytowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- wykorzystanie ratingów wewnętrznych instytucji kredytowych do obliczeń według standardowej formuły dotyczącej ryzyka spreadu kredytowego;

- wykorzystanie waluty lokalnej innej niż waluta wykorzystywana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych do celów obliczenia podmodułu ryzyka walutowego skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy w formule standardowej.

Pkt 4–6 i 77: klasyfikacja środków własnych

Punkty te zmieniają rozporządzenie delegowane, określając warunki kwalifikowalności częściowych głównych mechanizmów pokrywania strat w odniesieniu do klasyfikacji regulacyjnej funduszy własnych oraz dopuszczając spłatę lub umorzenie pozycji funduszy własnych przed upływem pięciu lat od ich emisji w przypadku wystąpienia nieprzewidzianego zdarzenia regulacyjnego lub podatkowego.

Pkt 7, 63 i 64: metoda oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko

Punkty te zmieniają rozporządzenie delegowane poprzez:

- rozszerzenie metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko na jednostki powiązane, których celem jest głównie posiadanie aktywów lub zarządzanie aktywami w imieniu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji posiadających udziały kapitałowe w innym zakładzie;
- umożliwienie szerszego wykorzystywania uproszczenia w stosowaniu metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko na podstawie art. 84 poprzez:
  - wyłączenie z limitu 20 % przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub inwestycji w formie funduszy, które pokrywają zobowiązania związane z ubezpieczeniami związanymi z wartością indeksu i z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, w odniesieniu do których ryzyko rynkowe w całości ponoszą ubezpieczający;
  - dopuszczenie grupowania ekspozycji również wtedy, gdy docelowa alokacja aktywów nie jest dostępna na poziomie szczegółowości dla wszystkich odpowiednich podmodułów i scenariuszy standardowej formuły, pod warunkiem że „grupowanie” stosuje się z zachowaniem ostrożności;
- zaoferowanie nowego uproszczenia w stosowaniu metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko na podstawie ostatniej zgłoszonej alokacji aktywów przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub inwestycji w formie funduszy;
- zapewnienie spójności traktowania na poziomie indywidualnym i grupowym przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i inwestycji w formie funduszy.

Pkt 8–21: uproszczone obliczanie wymogu kapitałowego za pomocą formuły standardowej

Punkty te zmieniają rozporządzenie delegowane poprzez umożliwienie:

- uproszczonego obliczenia opartego na zastosowaniu grupowania polis do obliczania ryzyka związanego z rezygnacjami według standardowej formuły;
- uproszczonego obliczenia według podmodułów standardowej formuły w przypadku ryzyka katastrof naturalnych na podstawie grupowania stref ryzyka;
- uproszczonego obliczania ryzyka pożaru według standardowej formuły;

- zmian elementu sumy na ryzyku w uproszczonych obliczeniach w przypadku ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach na życie i w ubezpieczeniach zdrowotnych;
- uproszczonego obliczania w odniesieniu do części portfela dłużnego, dla których ratingi zewnętrzne nie są dostępne;
- szeregu uproszczonych obliczeń w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta.

Pkt 22–31, 66–75 i 78–81: moduł ryzyka aktuarialnego w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie w standardowej formule

Punkty te zmieniają zasady regulujące obliczanie modułu ryzyka aktuarialnego w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie w standardowej formule w odniesieniu do następujących kwestii:

- miary wielkości ryzyka składki w przypadku umów, których pierwotne warunki wykraczają poza okres 12 miesięcy;
- sposobu traktowania umownych (pod-)limitów w podmodułach ryzyka katastrof naturalnych;
- podmodułów ryzyka morskiego, lotniczego i pożarowego;
- standardowych parametrów w odniesieniu do ryzyka składki, rezerw i katastrof.

Pkt 3, 38, 42, 50, 57–61 i 76 – inne przepisy

Punkty te zmieniają rozporządzenie delegowane w odniesieniu do następujących kwestii:

- dalszych specyfikacji dotyczących metod, zasad i technik w zakresie określenia odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka;
- kryteriów uznawania gwarancji wydanych przez samorządy regionalne i władze lokalne w obliczaniu według standardowej formuły;
- dodatkowych zasad dotyczących obliczania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrycia strat według standardowej formuły, mających głównie na celu standaryzację ustalania założeń, które należy wprowadzić do prognozowania przyszłych zysków, a tym samym obniżenia stopnia subiektywności w obliczeniach, który nie wynika z istnienia różnych systemów podatkowych;
- metody obliczania współczynnika korekty dla reasekuracji nieproporcjonalnej jako parametru specyficznego dla zakładu w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada umowę nadwyżki szkodowości.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 8.3.2019 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/35 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II)¹⁹, w szczególności jej art. 35 ust. 9, art. 50 ust. 1 lit. a), art. 56, art. 86 ust. 1 lit. a) i b), art. 97 ust. 1, art. 111 ust. 1 lit. a), b), c), e), f), fa), i), j), k) i l), art. 211 ust. 2 i art. 234,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Doświadczenie zdobyte przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji w pierwszych latach stosowania dyrektywy 2009/138/WE należy wykorzystać w celu przeglądu metod, założeń i standardowych parametrów służących do obliczeń według standardowej formuły obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności.
- (2) W swoim wniosku dotyczącym nowego rozporządzenia ustanawiającego program InvestEU²⁰ Komisja koncentruje się na rozwiązywaniu ogólnounijnych niedoskonałości rynku i na sytuacjach, w których poziom inwestycji znajduje się poniżej poziomu optymalnego. Wniosek ten obejmuje utworzenie Centrum Doradztwa InvestEU, które powinno wspierać opracowywanie optymalnych sekwencji projektów inwestycyjnych, oraz portalu InvestEU, który powinien zapewnić inwestorom łatwo dostępną i przyjazną dla użytkownika bazę danych o projektach inwestycyjnych. Tym samym InvestEU będzie wspierać inwestycje w finansowanie małych i średnich przedsiębiorstw w formie obligacji, pożyczek lub niepublicznych instrumentów kapitałowych, a także innych długoterminowych inwestycji kapitałowych. Obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności według standardowej formuły nie przewidują szczególnych przepisów dotyczących inwestycji w niepubliczne emisje instrumentów dłużnych i niepubliczne instrumenty kapitałowe oraz długoterminowych inwestycji kapitałowych. W związku ze spodziewaną poprawą dostępności takich inwestycji za pośrednictwem portalu InvestEU, należy wprowadzić takie przepisy szczególne. Ponadto w świetle planu działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych z dnia 30 września 2015 r. należy zachęcać do dokonywania większej liczby inwestycji w Europie i ułatwiać europejskim małym i średnim przedsiębiorstwom dostęp do kapitału własnego i finansowania dłużnego. W związku z tym należy zmienić ostrożnościowe traktowanie niepublicznych instrumentów kapitałowych i

¹⁹ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

²⁰ COM(2018) 439 final.

niepublicznej emisji instrumentów dłużnych, aby usunąć nieuzasadnione bariery w inwestowaniu w te klasy aktywów.

- (3) W celu zapewnienia równych warunków działania podmiotom gospodarczym działającym w sektorze ubezpieczeń oraz podmiotom gospodarczym działającym w pozostałych sektorach finansowych, niektóre przepisy mające zastosowanie do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji należy dostosować do przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych i instytucji finansowych, o ile takie dostosowanie jest współmierne do ich różnych modeli biznesowych.
- (4) Ekspozycje z tytułu transakcji wobec kwalifikujących się kontrahentów centralnych (CCP) są objęte mechanizmem kompensacji wielostronnej i podziału strat zapewnianym przez kwalifikujących się CCP. Te ekspozycje z tytułu transakcji mają obniżone ryzyko kredytowe kontrahenta i powinny w związku z tym podlegać łagodniejszym wymogom w zakresie funduszy własnych niż ekspozycje wobec kontrahentów niekorzystających z mechanizmów CCP. Zgodnie z art. 111 ust. 1 lit. fa) dyrektywy 2009/138/WE w obliczeniach ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta według standardowej formuły ekspozycje z tytułu transakcji wobec kwalifikujących się CCP należy traktować w sposób zgodny z wymogami kapitałowymi dotyczącymi takich ekspozycji, które mają zastosowanie do instytucji kredytowych i instytucji finansowych.
- (5) Aby przyczynić się do realizacji celu Unii, jakim jest długoterminowy zrównoważony wzrost gospodarczy, należy ułatwiać inwestowanie ubezpieczycieli w niepubliczną emisję instrumentów dłużnych. W tym celu należy ustalić kryteria, które umożliwiają przypisanie obligacjom i pożyczkom, w przypadku których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, stopnia jakości kredytowej 2 lub stopnia jakości kredytowej 3 na podstawie wewnętrznej oceny kredytowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.
- (6) Znaczne zmiany w zakresie danych wykorzystywanych do określenia informacji technicznych dotyczących odpowiednich struktur terminowych stopy procentowej wolnej od ryzyka mogą prowadzić do sytuacji, w której źródła danych, z których korzystano w przeszłości, przestały być dostępne. Ponadto poprawa dostępności danych może spowodować, że techniki wykorzystywane do ustalenia informacji technicznych dotyczących odpowiednich struktur terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka staną się nieaktualne. Znaczna zmiana warunków rynkowych może również wymagać ponownej oceny parametrów, w tym ostatecznej stopy forward, punktu początkowego ekstrapolacji stóp procentowych wolnych od ryzyka lub okresu zbieżności do ostatecznej stopy forward. Należy zatem określić warunki oceny, czy potencjalne zmiany danych i technik wykorzystywanych do ustalenia informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka są współmierne do celów przejrzystości, ostrożności, rzetelności i spójności metod ustalenia informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka w czasie. W tym celu EIOPA powinien przedstawić Komisji ocenę wpływu zmienionych technik, specyfikacji danych lub parametrów oraz proporcjonalności zmiany w odniesieniu do istotnej zmiany danych.
- (7) Cel przejrzystości, ostrożności, rzetelności i spójności metod ustalania informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka w czasie powinien mieć zastosowanie również na poziomie składników, a w szczególności korekty z tytułu zmienności. W celu zapewnienia jej

przejrzystości, ostrożności, rzetelności i spójności w czasie należy ponownie zbadać metodę ustalania informacji technicznych dotyczących korekty z tytułu zmienności stosowanej przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), w szczególności aktywowania składnika krajowego zgodnie z art. 77d ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli dowody wskazują, że metoda jest niezgodna z celami, oraz w ramach przeglądu przeprowadzanego przez Komisję na podstawie art. 77f ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE.

- (8) Pozycje środków własnych w formie wpłaconych podporządkowanych funduszy udziałowych w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych, wpłaconych akcji uprzywilejowanych oraz powiązanej z nimi nadwyżki ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej akcji i wpłaconych zobowiązań podporządkowanych mogą stanowić częściowy główny mechanizm pokrywania strat w przypadkach, w których kapitałowy wymóg wypłacalności jest naruszany przez trzy kolejne miesiące. Należy ustalić kryteria określające, w jakim stopniu takie pozycje kwalifikują się jako środki własne Tier I.
- (9) Należy unikać strat podstawowych środków własnych ze względu na skutki podatkowe, kiedy uruchamiany jest główny mechanizm pokrywania strat. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem mieć możliwość złożenia wniosku o zwolnienie ze stosowania tego mechanizmu. Przed przyznaniem takiego zwolnienia organy nadzoru powinny jednak ocenić, czy istnieje wysokie i wiarygodne prawdopodobieństwo, że skutki podatkowe mechanizmu mogą znacząco osłabić wypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.
- (10) Należy zapewnić równe warunki działania podmiotom gospodarczym w sektorze ubezpieczeń i w pozostałych sektorach finansowych. W związku z tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny mieć możliwość, z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez organy nadzoru, spłaty lub wykupu pozycji środków własnych w ciągu pierwszych pięciu lat od daty jej emisji w przypadku wystąpienia nieoczekiwanej zmiany w klasyfikacji regulacyjnej pozycji środków własnych, co może skutkować wykluczeniem tej pozycji ze środków własnych, lub w przypadku nieoczekiwanej zmiany w mającym zastosowanie opodatkowaniu tej pozycji.
- (11) Metoda oparta na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko powinna zapewnić, by ryzyko, na które zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mają ekspozycję, było odpowiednio ujęte, niezależnie od struktur inwestycyjnych zakładu. Takie podejście powinno być zatem stosowane do przedsiębiorstw związanych z tym zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, których głównym celem jest posiadanie aktywów lub zarządzanie aktywami w imieniu tego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.
- (12) W przypadku gdy nie można zastosować metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko w odniesieniu do przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inwestycji w formie funduszy, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji powinny mieć możliwość stosowania metody uproszczonej na podstawie ostatniej zgłoszonej alokacji aktywów przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub funduszu, pod warunkiem że to uproszczone podejście jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności danych elementów ryzyka.
- (13) Podmoduły ryzyka związanego z rezygnacjami wymagają złożonych obliczeń, których podstawę stanowi poziom pojedynczych polis ubezpieczeniowych. W przypadku gdy taka złożoność nie jest proporcjonalna do charakteru, skali i złożoności elementów ryzyka objętych tymi podmodułami, powinna istnieć możliwość oparcia obliczeń dla

tych podmodułów na grupach polis ubezpieczeniowych, a nie na pojedynczych polisach ubezpieczeniowych, chyba że takie grupowanie doprowadziłoby do istotnego błędu.

- (14) Obliczanie ryzyka katastrof naturalnych według standardowej formuły powinno uwzględniać charakter, skalę i złożoności ekspozycji zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji na to ryzyko. Obliczanie ryzyka katastrof naturalnych wymaga od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji określenia łącznej sumy ubezpieczenia w strefach ryzyka. Nie wszystkie zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mają w swoich systemach wewnętrznych informacje dotyczące poziomu stref ryzyka wymaganego do tych obliczeń, i w przypadku tych zakładów przedstawienie tych informacji może wiązać się z wysokim kosztem. Zakłady te powinny mieć zatem możliwość oparcia swoich obliczeń na grupach stref ryzyka, gdy takie pogrupowanie jest właściwie uzasadnione i proporcjonalne do ekspozycji.
- (15) Obliczenie wymogu kapitałowego dla podmodułu ryzyka pożaru według standardowej formuły wymaga od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji zidentyfikowania największej koncentracji ryzyka pożaru. Aby ograniczyć obciążenie związane z obliczeniami, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji powinny mieć możliwość ograniczenia procesu identyfikowania największej koncentracji ryzyka pożaru do otoczenia największej ekspozycji na ryzyko pożaru, pod warunkiem że podejście to jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ekspozycji zakładów ubezpieczeń lub zakładach reasekuracji na ryzyko pożaru.
- (16) Uproszczone obliczenia wymogu kapitałowego dla podmodułów ryzyka śmiertelności w ubezpieczeniach na życie i w ubezpieczeniach zdrowotnych według standardowej formuły należy zmienić, aby odzwierciedlić fakt, że suma na ryzyku polis ubezpieczeniowych może się zmieniać na przestrzeni czasu.
- (17) Koszt nabycia ratingów do celów obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności przy użyciu standardowej formuły powinien być proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ryzyka z tytułu powiązanych aktywów. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, które wyznaczyły zewnętrzną agencję ratingową, powinny zatem mieć możliwość stosowania uproszczonych obliczeń dla tych części portfela dłużnego, dla których zewnętrzna agencja ratingowa nie udostępniła ratingów zewnętrznych.
- (18) Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta według standardowej formuły wymaga od zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji uwzględnienia wielkości tej części aktywów kontrahenta, które są objęte umową zabezpieczenia. Należy unikać nieproporcjonalnego obciążenia w obliczeniach wykonywanych według standardowej formuły. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosujące standardową formułę do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta powinny zatem mieć możliwość dokonać tych obliczeń na podstawie założenia, że ponad 60 % aktywów kontrahenta jest objętych umową zabezpieczenia
- (19) Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji stosujące standardową formułę do obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta muszą stosować szczególną formułę do obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta z tytułu ekspozycji typu 1, w przypadku gdy odchylenie standardowe rozkładu strat dla ekspozycji typu 1 wynosi poniżej 7 %. Należy unikać nieproporcjonalnego obciążenia przy obliczaniu tego wymogu. Zakłady ubezpieczeń i

zakłady reasekuracji powinny zatem być w stanie obliczyć wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta z tytułu ekspozycji typu 1, stosując ten sam wzór, który stosuje się, gdy odchylenie standardowe rozkładu strat w przypadku ekspozycji typu 1 wynosi od 7 do 20 %.

- (20) Obliczanie wielkości efektu ograniczania ryzyka w przypadku ryzyka aktuarialnego jest złożone i może stanowić nieproporcjonalne obciążenie dla zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających w liniach ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie. Należy zatem umożliwić zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji stosowanie uproszczonej formuły, pod warunkiem że stosowanie tej uproszczonej formuły jest proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności profilu ryzyka kontrahenta zakładu.
- (21) Narzut z tytułu ryzyka składek związanych z przyszłymi umowami nie powinien być nadmiernie niekorzystny w przypadku umów, których pierwotny okres obowiązywania wykracza poza okres jednego roku, tak aby uwzględnić niższe ryzyko związane z przyszłymi składkami z umów długoterminowych. Zatem w przypadku przyszłych umów, których okres obowiązywania jest dłuższy niż jeden rok, miara wielkości ryzyka składki i rezerw dla ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie i ubezpieczeń zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie powinna uwzględniać jedynie 30 % przyszłych składek.
- (22) Przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności według formuły standardowej należy uwzględnić rzeczywistą ekspozycję zakładu na ryzyko w ramach obliczania kapitałowego wymogu wypłacalności dla ryzyka katastrof naturalnych. W obliczeniach kapitałowego wymogu wypłacalności dla ryzyka katastrof naturalnych według standardowej formuły należy zatem uwzględnić ograniczenia umowne dotyczące odszkodowań z tytułu katastrof naturalnych.
- (23) Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności dla ryzyka katastrof spowodowanych przez człowieka powinno odzwierciedlać elementy ryzyka, na które narażone są zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji. Oparte na scenariuszach obliczenia tego wymogu w odniesieniu do ryzyka morskiego, lotniczego i pożarowego należy zatem opierać na największych ekspozycjach, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia).
- (24) Nie należy stosować scenariusza zderzenia ze zbiornikowcem z podmodułu ryzyka morskiego do jednostek rekreacyjnych lub łodzi typu RIB (hybrydowych). Scenariusz ten powinien mieć zatem zastosowanie wyłącznie do statków, dla których minimalna suma ubezpieczenia wynosi co najmniej 250 000 EUR.
- (25) Inwestycje bezpośrednie dokonywane przez ubezpieczycieli w nienotowane udziały lub akcje mogą przyczynić się do realizacji celu Unii, jakim jest długoterminowy zrównoważony wzrost gospodarczy i w związku z tym należy je ułatwiać. Przy obliczaniu wymogu kapitałowego dla ryzyka cen akcji według standardowej formuły portfele inwestycji w wysokiej jakości nienotowane udziały lub akcje powinny zatem być traktowane w taki sam sposób, jak udziały lub akcje notowane na rynkach regulowanych. Należy ustanowić kryteria mające zapewnić wystarczająco małe ryzyko systematyczne portfeli wysokiej jakości nienotowanych instrumentów kapitałowych.
- (26) Ubezpieczyciele odgrywają istotną rolę jako inwestorzy długoterminowi, a inwestycje w akcje mają duże znaczenie dla finansowania gospodarki realnej. Należy zatem zachęcać zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji do dokonywania

długoterminowych inwestycji w akcje poprzez dostosowanie sposobu traktowania długoterminowych inwestycji w akcje oraz strategicznych inwestycji w udziały lub akcje przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności według formuły standardowej, w tym dostosowanie macierzy zależności. Aby zapewnić, by inwestycje miały charakter długoterminowy, do podmodułu ryzyka cen akcji należy wprowadzić portfel długoterminowych inwestycji w akcje i innych aktywów dopasowany do portfela wyraźnie określonych zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych. Aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego portfel aktywów i portfel zobowiązań powinny mieć podobną wartość oraz każdy z nich nie powinien stanowić więcej niż połowę całkowitej sumy bilansowej zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.

- (27) Poszczególne akcje notowane na rynkach w obrębie EOG oraz inwestycje za pośrednictwem niektórych rodzajów funduszy powinny być traktowane w taki sam sposób. Zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji należy zatem zezwolić na stosowanie zasad mających zastosowanie do inwestycji długoterminowych na poziomie kwalifikowalnych funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej, kwalifikowalnych funduszy venture capital, niestosujących dźwigni finansowej alternatywnych funduszy inwestycyjnych typu zamkniętego lub europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, pod warunkiem że zarządzający funduszem posiada zezwolenie na prowadzenie działalności wydane w obrębie EOG.
- (28) Obliczanie wymogu kapitałowego dla podmodułu ryzyka spreadu kredytowego według standardowej formuły nie powinno utrudniać zakładom ubezpieczeń lub zakładom reasekuracji inwestowania w wysokiej jakości oferty na rynku niepublicznym, które często są bez ratingu. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji mógł zawrzeć umowę z instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną w celu współinwestowania w obligacje i pożyczki, które nie mają ratingu kredytowego wystawionego przez wyznaczoną ECAI. W takim przypadku zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powinien mieć możliwość wykorzystania wyników zatwierdzonej metody wewnętrznych ratingów tej instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej w celu obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności, pod warunkiem że ta instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna ma swoją siedzibę w Europejskim Obszarze Gospodarczym. To samo powinno mieć zastosowanie w przypadku gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zawarł umowę z innym zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, który stosuje zatwierdzony model wewnętrzny zgodnie z art. 100 dyrektywy 2009/138/WE.
- (29) Ustawodawstwo obejmujące sektor finansowy powinno być spójne, przy jednoczesnym uwzględnieniu różnic w modelu biznesowym jego podsektorów, rozbieżnych elementów przy określaniu wymogów kapitałowych lub innych czynników. W związku z tym zasady dotyczące zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w zakresie uznawania gwarancji wydawanych przez samorządy regionalne i władze lokalne powinny być zgodne z zasadami, które mają zastosowanie do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.
- (30) Instrumenty pochodne narażają zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji na ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, niezależnie od tego, czy te instrumenty pochodne utrzymywane są w celach zabezpieczenia czy spekulacji. Wszystkie instrumenty pochodne należy zatem traktować jako ekspozycje typu 1 w module ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w standardowej formule.
- (31) Należy unikać rozbieżności w sekwencji obliczeń wymogu kapitałowego dla ryzyka koncentracji aktywów według standardowej formuły. W związku z tym ekspozycje

indywidualne należy najpierw przyporządkować do stopni jakości kredytowej i progów względnej nadmiernej ekspozycji, a czynniki ryzyka należy następnie stosować na poziomie ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów.

- (32) Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie powinny przyjmować nadmiernie optymistycznych założeń w scenariuszu prognozowania przyszłych dochodów podlegających opodatkowaniu po nadzwyczajnej stracie. W związku z tym obliczając zdolność odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat według standardowej formuły, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny uwzględniać swoją sytuację finansową i wypłacalność po nagłej stracie oraz zwiększoną niepewność dotyczącą prognozowania przyszłych dochodów podlegających opodatkowaniu. Ponadto założenia dotyczące prognozowania przyszłych dochodów podlegających opodatkowaniu po nagłej stracie, w tym zakładane stopy zwrotu z inwestycji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, nie powinny być bardziej korzystne niż założenia przyjęte do wyceny odroczonego podatku dochodowego w bilansie, a prognozowana łączna wartość nowej działalności nie powinna przekraczać kwoty z planowania biznesowego. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny móc zakładać zyski wyższe niż zyski wskazane w odpowiedniej strukturze terminowej stopy procentowej wyłącznie w przypadku gdy mogą wykazać, że zyski te zostaną zrealizowane po nagłej stracie.
- (33) Zmiany w praktykach zarządzania ryzykiem, w szczególności w zakresie stosowania technik ograniczania ryzyka, powinny znaleźć odzwierciedlenie w obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności według standardowej formuły. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem mieć możliwość uwzględnienia wpływu technik ograniczania ryzyka, w tym również wtedy, gdy w momencie wygaśnięcia zostaną one zastąpione podobnymi rozwiązaniami lub gdy zostaną one dostosowane w celu odzwierciedlenia zmian w ekspozycji objętych techniką ograniczania ryzyka, pod warunkiem że zastąpienia lub dostosowania nie dokonuje się częściej niż raz na tydzień. Standardowa formuła powinna również umożliwiać dokonanie ustaleń dotyczących kompensowania zobowiązań między instrumentami pochodnymi a strategiami hedgingowymi, w przypadku gdy szereg ustaleń umownych ma łącznie wpływ na technikę ograniczania ryzyka. Ewentualne rozbieżności między skutkami ograniczenia ryzyka odzwierciedlonymi w standardowej formule oraz rzeczywistym skutkiem ograniczania ryzyka, jak również ocenę ryzyka bazowego należy włączyć do własnej oceny ryzyka i wypłacalności zakładów.
- (34) Zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji nie powinny być nieproporcjonalnie obciążane w przypadku gdy kontrahent umowy reasekuracji przestaje spełniać swój kapitałowy wymóg wypłacalności, a jednocześnie nadal spełnia minimalny wymóg kapitałowy. Przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem mieć możliwość częściowego uwzględnienia efektu ograniczania ryzyka umów reasekuracji zawartych z tym kontrahentem umowy reasekuracji. W przypadku gdy kontrahent umowy reasekuracji przestaje spełniać swój minimalny wymóg kapitałowy, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie powinien już brać pod uwagę żadnego efektu ograniczania ryzyka umów reasekuracyjnych zawartych z tym kontrahentem umowy reasekuracji.
- (35) Umowy reasekuracji nadwyżki szkodowości należy traktować podobnie jak umowy reasekuracji nadwyżki szkody przy obliczaniu kapitałowego wymogu wypłacalności według standardowej formuły. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji powinny zatem mieć możliwość uwzględnienia ograniczenia ryzyka zapewnionego umowami reasekuracji nadwyżki szkodowości przy obliczaniu kapitałowego wymogu

wypłacalności według standardowej formuły dzięki parametrom specyficznym dla zakładu poprzez określenie standardowej metody obliczania parametru specyficznego dla zakładu, który miałby zastąpić standardowy parametr w odniesieniu do reasekuracji nieproporcjonalnej.

- (36) Zdolność odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat ma znaczący wpływ na wypłacalność zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji powinien w związku z tym przyjąć politykę zarządzania ryzykiem związaną z odroczonymi podatkami dochodowymi, która uwzględnia zdolność tych odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat. W szczególności polityka ta powinna określać obowiązki w zakresie oceny podstawowych założeń stosowanych do prognozowania przyszłych dochodów podlegających opodatkowaniu.
- (37) Obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności na poziomie indywidualnym i na poziomie grupy powinno być spójne. W przypadku gdy metodę opartą na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko stosuje się na poziomie indywidualnym do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub do inwestycji w formie funduszy, które są jednostkami powiązаныmi z zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji posiadającymi udziały kapitałowe w innej jednostce, metodę opartą na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko należy również stosować na poziomie grupy. W przypadku gdy te przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub fundusze są jednostkami zależnymi grup ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych, obliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności powinno opierać się na założeniu pełnej dywersyfikacji w odniesieniu do innych skonsolidowanych aktywów i zobowiązań.
- (38) Obliczanie wymogu kapitałowego dla ryzyka walutowego w przypadku grupy powinno odzwierciedlać specyficzną sytuację ekonomiczną tej grupy, w szczególności w przypadkach gdy czynności ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne są denominowane w różnych walutach. Z tego względu zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji posiadające udziały kapitałowe w innej jednostce, ubezpieczeniowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej powinny mieć możliwość wyboru waluty referencyjnej innej niż waluta wykorzystywana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych, w przypadku gdy ryzyko walutowe skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy oblicza się według formuły standardowej. Wybór ten powinien opierać się na obiektywnych kryteriach, takich jak waluta, w której denominowana jest istotna kwota rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub środków własnych grupy.
- (39) Należy zmienić sposób obliczania podmodułów ryzyka składki i rezerw w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie, podmodułów ryzyka składki i rezerw w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie oraz podmodułu ryzyka katastrof naturalnych według standardowej formuły, aby odzwierciedlić ostatnie dowody empiryczne dotyczące rezerw składek i rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia.
- (40) Stopień złożoności obliczania wymogu kapitałowego dla wypadków masowych i koncentracji wypadków powinien być proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ryzyka, na które mają ekspozycję zakłady oferujące ubezpieczenia zdrowotne. Rodzaj zdarzenia odnoszący się do trwającej 10 lat niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem należy zatem usunąć z tego obliczenia.
- (41) Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/35 zawiera pewne błędy typograficzne, takie jak błędne odesłania wewnętrzne, które należy poprawić.

- (42) Aby uniknąć zakłóceń na rynku ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie i ubezpieczeń zdrowotnych, w szczególności w przypadku zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji działających wyłącznie w jednej linii biznesowej, należy zapewnić odpowiednio dużo czasu zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji, by umożliwić im przygotowanie się na zmiany w obliczaniu ryzyka składki i rezerw w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie i w ubezpieczeniach zdrowotnych. Zmiany te nie powinny zatem mieć zastosowania przed dniem 1 stycznia 2020 r.
- (43) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/35,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/35

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/35 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się pkt 59–63 w brzmieniu:
- „59. »CCP« oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012*;
60. »wyłączony z masy upadłościowej« oznacza w odniesieniu do aktywów klienta, że istnieją skuteczne uzgodnienia, które gwarantują, że aktywa te nie będą dostępne dla wierzycieli kontrahenta centralnego (CCP) lub uczestnika rozliczającego w przypadku niewypłacalności, odpowiednio, tego kontrahenta centralnego lub uczestnika rozliczającego lub że aktywa te nie będą dostępne dla uczestnika rozliczającego do celów pokrycia strat, które poniósł w wyniku niewykonania zobowiązania przez klienta lub klientów innych niż klienci, którzy dostarczyli te aktywa;
61. »klient« oznacza klienta zgodnie z definicją w art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub przedsiębiorstwo, które zawarło pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe z uczestnikiem rozliczającym zgodnie z art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia;
62. »członek rozliczający« oznacza członka rozliczającego zdefiniowanego w art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
63. »transakcja związana z kontrahentem centralnym« oznacza umowę lub transakcję wymienioną w art. 301 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zawartą między klientem a uczestnikiem rozliczającym, która jest bezpośrednio związana z umową lub transakcją wymienioną w tym ustępie zawartą między tym uczestnikiem rozliczającym a kontrahentem centralnym.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).”;

2) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania niezwiązane z już opłaconymi składkami nie wchodzą w zakres umowy ubezpieczenia lub reasekuracji, jeżeli spełnione są wszystkie następujące wymogi:

- a) umowa nie przewiduje odszkodowania za określone niepewne zdarzenie, które ma niekorzystny wpływ na ubezpieczoną osobę;
- b) umowa nie obejmuje finansowych gwarancji świadczenia;
- c) zakład nie ma możliwości przymuszenia ubezpieczającego do opłacenia przyszłej składki z tytułu tych zobowiązań.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli umowa ubezpieczenia lub reasekuracji może zostać rozdzielona na dwie części i jeżeli jedna z tych części spełnia wymogi określone w ust. 5 lit. a), b) i c), wszelkie zobowiązania z tej części umowy, które nie są związane z opłaconymi składkami, nie wchodzą w zakres umowy.”;

3) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 43

Przepisy ogólne

1. Stopy struktury terminowej podstawowej stopy procentowej wolnej od ryzyka spełniają wszystkie następujące kryteria:

- a) zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji są w stanie w praktyce uzyskać te stopy w sposób wolny od ryzyka;
- b) stopy ustala się w sposób wiarygodny na podstawie instrumentów finansowych będących w obrocie na głębokim, płynnym i przejrzystym rynku finansowym.

Stopy odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka oblicza się oddzielnie dla każdej waluty i każdego terminu zapadalności, na podstawie wszelkich informacji i danych dotyczących danej waluty i danego terminu zapadalności.

2. Techniki, specyfikacje danych i parametry wykorzystywane do ustalenia informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka, o których to informacjach mowa w art. 77e ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, w tym ostatecznej stopy forward, ostatniego terminu zapadalności, dla którego odpowiednia struktura terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka nie jest ekstrapolowana oraz czasu trwania jej zbieżności do ostatecznej stopy forward, są ustalane w sposób przejrzysty, ostrożny, wiarygodny, obiektywny oraz spójny w czasie.

3. EIOPA informuje Komisję o wszelkich istotnych zmianach w danych wykorzystywanych do określenia informacji technicznych dotyczących odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka. Istotna zmiana oznacza każdą zmianę, która powoduje, że techniki, specyfikacje danych lub parametry stają się nieważne, w tym ostateczna stopa forward, ostatni termin zapadalności, dla którego podstawowa struktura terminowej stopy procentowej

wolnej od ryzyka nie jest ekstrapolowana oraz czas jej zbieżności do ostatecznej stopy forward.

4. W przypadku istotnej zmiany danych, o której mowa w ust. 3, EIOPA może przedłożyć Komisji wnioski zawierający takie zmiany w zakresie technik, specyfikacji danych lub parametrów, jakie są potrzebne, aby rozwiązać problem nieważności, i są proporcjonalne do przedmiotowej istotnej zmiany. Wnioskowi temu towarzyszy ocena stosowności i wpływu proponowanych zmian.

5. Na wniosek Komisji EIOPA zmienia techniki, specyfikacje danych lub parametry, w tym ostateczną stopę forward, ostatni termin zapadalności, dla którego podstawowa struktura terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka nie jest ekstrapolowana oraz czas jej zbieżności do ostatecznej stopy forward, w celu zapewnienia, by stopy odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka ustalano w sposób przejrzysty, ostrożny, wiarygodny i obiektywny oraz spójny w czasie.”;

4) w art. 71 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. e) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) kwota nominalna lub kwota główna pozycji podstawowych środków własnych podlega odliczeniom zgodnie z ust. 5 i ust. 5a;

(ii) pozycja podstawowych środków własnych automatycznie zamienia się w pozycję podstawowych środków własnych wymienioną w art. 69 lit. a) ppkt (i) lub (ii) zgodnie z ust. 6 i 6a niniejszego artykułu;”;

b) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Do celów ust. 1 lit. e) ppkt (i) postanowienia regulujące odliczenia od kwoty nominalnej lub kwoty głównej pozycji podstawowych środków własnych zawierają wszystkie następujące elementy:

- a) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. c) tego ustępu, a częściowe odliczenie byłoby wystarczające do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności, kwota nominalna lub kwota główna podlega częściowemu odliczeniu w kwocie, która jest co najmniej wystarczająca do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
- b) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. c) tego ustępu, a częściowe odliczenie nie byłoby wystarczające do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności, kwota nominalna lub kwota główna określona w momencie pierwotnej emisji pozycji podstawowych środków własnych podlega odliczeniu co najmniej na zasadzie liniowej w sposób zapewniający, by pełne odliczenie nastąpiło w momencie uzyskania 75 % pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności lub przed tym momentem;
- c) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. a) lub lit. b) tego ustępu, kwota nominalna lub kwota główna podlega odliczeniu w całości;

- d) po odliczeniu zgodnie z lit. b) tego ustępu (»początkowe odliczenie«):
- (i) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpi następnie w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. a) lub lit. b) tego ustępu, kwota nominalna lub kwota główna podlega odliczeniu w całości;
  - (ii) jeżeli do końca okresu trzech miesięcy od daty zdarzenia inicjującego, które spowodowało początkowe odliczenie, nie wystąpiło zdarzenie inicjujące w okolicznościach opisanych w ust. 8 akapit drugi lit. a) lub lit. b), ale współczynnik wypłacalności uległ dalszemu pogorszeniu, kwota nominalna lub kwota główna określona w momencie pierwotnej emisji pozycji podstawowych środków własnych podlega dalszemu odliczeniu zgodnie z lit. b) tego ustępu, aby odzwierciedlić dalsze pogorszenie współczynnika wypłacalności;
  - (iii) dalszego odliczenia dokonuje się zgodnie z ppkt (ii) w przypadku każdego następnego pogorszenia współczynnika wypłacalności na koniec każdego następnego okresu trzech miesięcy aż do momentu przywrócenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

Do celów niniejszego ustępu »współczynnik wypłacalności« oznacza stosunek kwoty środków własnych dopuszczonej na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności i kapitałowego wymogu wypłacalności, z zastosowaniem najnowszych dostępnych wartości.”;

- c) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do celów ust. 1 lit. e) ppkt (ii) postanowienia regulujące zamianę na pozycje podstawowych środków własnych wymienione w art. 69 lit. a) ppkt (i) lub (ii) zawierają wszystkie następujące elementy:

- a) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. c) tego ustępu, a częściowa zamiana byłaby wystarczająca do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności, następuje częściowa zamiana pozycji w kwocie, która jest co najmniej wystarczająca do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności;
- b) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. c) tego ustępu, a częściowa zamiana nie byłaby wystarczająca do przywrócenia zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności, pozycja zostaje zamieniona w taki sposób, że pozostała kwota nominalna lub kwota główna pozycji zmniejsza się co najmniej linearnie, zapewniając, by pełna zamiana nastąpiła w momencie pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności w 75 % lub przed tym momentem;
- c) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpiło w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. a) lub lit. b) tego ustępu, pozycja podlega zamianie w całości;
- d) po zamianie zgodnie z lit. b) tego ustępu (»początkowa zamiana«):

- (i) jeżeli zdarzenie inicjujące określone w ust. 8 wystąpi następnie w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. a) lub lit. b) tego ustępu, pozycja podlega zamianie w całości;
- (ii) jeżeli do końca okresu trzech miesięcy od daty zdarzenia inicjującego, które spowodowało początkową zamianę, nie wystąpiło zdarzenie inicjujące w okolicznościach opisanych w ust. 8 akapit drugi lit. a) lub lit. b), ale współczynnik wypłacalności uległ dalszemu pogorszeniu, pozycja podlega dalszej zamianie zgodnie z lit. b) tego ustępu, aby odzwierciedlić dalsze pogorszenie współczynnika wypłacalności;
- (iii) dalszej zamiany dokonuje się zgodnie z ppkt (ii) w przypadku każdego następnego pogorszenia współczynnika wypłacalności na koniec każdego następnego okresu trzech miesięcy aż do momentu przywrócenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zgodności z kapitałowym wymogiem wypłacalności.

Do celów niniejszego ustępu »współczynnik wypłacalności« ma takie samo znaczenie jak w ustępie 5a. »;

d) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Niezależnie od określonego w ust. 1 lit. e) wymogu uruchomienia głównego mechanizmu pokrywania strat w przypadku wystąpienia zdarzenia inicjującego określonego w ust. 8, pozycja podstawowych środków własnych nie musi prowadzić do uruchomienia głównego mechanizmu pokrywania strat w przypadku wystąpienia tego zdarzenia, jeżeli wszystkie poniższe warunki są spełnione:

- a) zdarzenie inicjujące występuje w okolicznościach opisanych w ust. 8 akapit drugi lit. c);
- b) nie wystąpiły wcześniejsze zdarzenia inicjujące w okolicznościach opisanych w akapicie drugim lit. a) lub b) tego ustępu;
- c) organ nadzoru w drodze wyjątku wyraża zgodę na uchylenie uruchomienia głównego mechanizmu pokrywania strat na podstawie obu poniższych informacji:
  - (i) prognoz dostarczonych organowi nadzoru przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w momencie, gdy ten zakład przedkłada plan naprawczy wymagany na podstawie art. 138 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, które wykazują, że uruchomienie głównego mechanizmu pokrywania strat w danym przypadku prawdopodobnie doprowadziłoby do powstania zobowiązania podatkowego, co miałoby istotny negatywny wpływ na wypłacalność zakładu;
  - (ii) certyfikatu wydanego przez biegłych rewidentów tego zakładu zaświadczającego, że wszystkie założenia zastosowane w prognozach są realistyczne.

11. Niezależnie od wymogu w ust. 1 lit. f) ppkt (ii) pozycja podstawowych środków własnych może umożliwiać spłatę lub wykup wcześniej niż po tym okresie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) po spłacie lub wykupie kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu przekroczony zostanie o odpowiedni margines, biorąc pod uwagę wypłacalność zakładu, w tym jego średnioterminowy plan zarządzania kapitałem;
- b) okoliczności są zgodne z opisem w ppkt (i) lub (ii):
  - (i) nastąpiła zmiana w regulacyjnej klasyfikacji pozycji podstawowych środków własnych, która mogłaby spowodować jej wyłączenie ze środków własnych lub jej reklasyfikację jako formę środków własnych niższej kategorii, przy spełnieniu obu poniższych warunków:
    - organ nadzoru uznaje tę zmianę za wystarczająco pewną;
    - zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że regulacyjna reklasyfikacja pozycji podstawowych środków własnych nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili jej emisji;
  - (ii) nastąpiła zmiana w mającym zastosowanie opodatkowaniu pozycji podstawowych środków własnych, a zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że zmiana ta jest istotna i że nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili emisji tej pozycji.”;

5) w art. 73 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Niezależnie od wymogu w ust. 1 lit. c) pozycja podstawowych środków własnych może umożliwiać spłatę lub wykup przed upływem 5 lat, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) po spłacie lub wykupie kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu przekroczony zostanie o odpowiedni margines, biorąc pod uwagę wypłacalność zakładu, w tym jego średnioterminowy plan zarządzania kapitałem;
- b) okoliczności są zgodne z opisem w ppkt (i) lub (ii):
  - (i) nastąpiła zmiana w regulacyjnej klasyfikacji pozycji podstawowych środków własnych, która mogłaby spowodować jej wyłączenie ze środków własnych lub jej reklasyfikację jako formę środków własnych niższej kategorii, przy spełnieniu obu poniższych warunków:
    - organ nadzoru uznaje tę zmianę za wystarczająco pewną;
    - zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że regulacyjna reklasyfikacja pozycji podstawowych środków własnych nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili jej emisji;
  - (ii) nastąpiła zmiana w mającym zastosowanie opodatkowaniu pozycji podstawowych środków własnych, a zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że zmiana ta jest istotna i że nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili emisji tej pozycji.”;

6) w art. 77 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Niezależnie od wymogu w ust. 1 lit. c) pozycja podstawowych środków własnych może umożliwiać spłatę lub wykup przed upływem 5 lat od daty emisji, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) po spłacie lub wykupie kapitałowy wymóg wypłacalności zakładu przekroczony zostanie o odpowiedni margines, biorąc pod uwagę wypłacalność zakładu, w tym jego średnioterminowy plan zarządzania kapitałem;
- b) okoliczności są zgodne z opisem w ppkt (i) lub (ii):
  - (i) nastąpiła zmiana w regulacyjnej klasyfikacji pozycji podstawowych środków własnych, która mogłaby spowodować jej wyłączenie ze środków własnych, przy spełnieniu obu poniższych warunków:
    - organ nadzoru uznaje tę zmianę za wystarczająco pewną;
    - zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że regulacyjna reklasyfikacja pozycji podstawowych środków własnych nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili jej emisji;
  - (ii) nastąpiła zmiana w mającym zastosowanie opodatkowaniu pozycji podstawowych środków własnych, a zakład wykazuje w sposób zadowalający organ nadzoru, że zmiana ta jest istotna i że nie była w sposób racjonalny możliwa do przewidzenia w chwili emisji tej pozycji.”;

7) w art. 84 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zgodności z art. 88 oraz gdy w odniesieniu do przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub inwestycji w formie funduszy nie można zastosować metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko, kapitałowy wymóg wypłacalności można obliczyć na podstawie docelowej alokacji aktywów bazowych lub, jeżeli zakład nie ma dostępu do tego rodzaju docelowej alokacji aktywów bazowych, na podstawie ostatniej zgłoszonej alokacji aktywów przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania lub funduszu, pod warunkiem że w każdym z tych przypadków aktywa bazowe są zarządzane zgodnie z tą docelową alokacją lub ostatnią zgłoszoną alokacją aktywów, a w krótkim okresie nie jest spodziewana znaczna zmiana ekspozycji i ryzyka.

Do celów tego obliczenia można wykorzystywać grupowania danych, pod warunkiem że umożliwiają one wyliczenie wszystkich właściwych podmodułów i scenariuszy standardowej formuły w ostrożny sposób oraz pod warunkiem, że nie mają one zastosowania do części przekraczającej 20 % całkowitej wartości aktywów zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Aby określić odsetek aktywów, w odniesieniu do których stosuje się grupowania danych, o których mowa w ust. 3, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji nie uwzględniają aktywów bazowych przedsiębiorstwa

zbiorowego inwestowania ani inwestycji w formie funduszy, zabezpieczających zobowiązania związane z wartością indeksu i z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, w przypadku których ryzyko rynkowe ponosi ubezpieczający.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do inwestycji w zakłady (jednostki) powiązane innymi niż inwestycje, w odniesieniu do których spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) głównym celem zakładu powiązanego (jednostki powiązanej) jest utrzymywanie aktywów i zarządzanie nimi w imieniu zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innej jednostce;
- b) zakład powiązany (jednostka powiązana) wspiera operacje zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innej jednostce związane z działalnością inwestycyjną zgodnie ze specjalnym i udokumentowanym mandatem inwestycyjnym;
- c) zakład powiązany (jednostka powiązana) nie prowadzi innej znaczącej działalności oprócz inwestowania na korzyść zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innej jednostce.

Na potrzeby niniejszego ustępu »zakład powiązany (jednostka powiązana)« i »zakład posiadający udziały kapitałowe w innej jednostce« mają znaczenie zgodne z określonymi w art. 212 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/138/WE.”;

8) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Do celów art. 109 dyrektywy 2009/138/WE zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji ustalają, czy uproszczone obliczenia są proporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka na podstawie oceny obejmującej wszystkie poniższe elementy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uproszczone obliczenia uznaje się za nieproporcjonalne do charakteru, skali i złożoności ryzyka, jeżeli błąd, o którym mowa w ust. 1 lit. b), prowadzi do zniekształcenia kapitałowego wymogu wypłacalności, które mogłoby wpłynąć na proces decyzyjny lub ocenę użytkownika informacji związanych z kapitałowym wymogiem wypłacalności, z wyjątkiem sytuacji, gdy uproszczone obliczenia prowadzą do wyznaczenia kapitałowego wymogu wypłacalności przekraczającego wysokość kapitałowego wymogu wypłacalności wyznaczonego w wyniku obliczenia według formuły standardowej.”;

9) dodaje się art. 90a, 90b i 90c w brzmieniu:

„Artykuł 90a

Uproszczone obliczenia przy braku kontynuacji umów ubezpieczenia w podmodule ryzyka związanego z rezygnacjami w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie

Do celów art. 118 ust. 1 lit. a) w przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą określać umowy ubezpieczenia,

w odniesieniu do których brak kontynuacji prowadziły do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, na podstawie grup polis, pod warunkiem że grupowanie takie spełnia wymogi określone w art. 35 lit. a), b) i c).

Artykuł 90b

Uproszczone obliczenia łącznej sumy ubezpieczenia dla ryzyka katastrof naturalnych

1. W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka huraganu, o której mowa w art. 121 ust. 6 lit. b) i art. 121 ust. 7, na podstawie grup stref ryzyka. Każda ze stref ryzyka w grupie jest zlokalizowana w jednym i tym samym regionie określonym w załączniku V. W przypadku gdy łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka huraganu, o której mowa w art. 121 ust. 6 lit. b), oblicza się na podstawie grupy stref ryzyka, wagę ryzyka dla ryzyka huraganu, o której mowa w art. 121 ust. 6 lit. a), stanowi waga ryzyka dla ryzyka huraganu w tej strefie ryzyka w ramach tej grupy, w której obowiązuje najwyższa waga ryzyka dla ryzyka huraganu określona w załączniku X.
2. W przypadku zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka trzęsienia ziemi, o której mowa w art. 122 ust. 3 lit. b) i art. 122 ust. 4, na podstawie grup stref ryzyka. Każda ze stref ryzyka w grupie jest zlokalizowana w jednym i tym samym regionie określonym w załączniku VI. W przypadku gdy łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka trzęsienia ziemi, o której mowa w art. 122 ust. 3 lit. b), oblicza się na podstawie grupy stref ryzyka, wagę ryzyka dla ryzyka trzęsienia ziemi, o której mowa w art. 122 ust. 3 lit. a), stanowi waga ryzyka dla ryzyka trzęsienia ziemi w tej strefie ryzyka w ramach tej grupy, w której obowiązuje najwyższa waga ryzyka dla ryzyka trzęsienia ziemi określona w załączniku X.
3. W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka powodzi, o której mowa w art. 123 ust. 6 lit. b) i art. 123 ust. 7, na podstawie grup stref ryzyka. Każda ze stref ryzyka w grupie jest zlokalizowana w jednym i tym samym regionie określonym w załączniku VII. W przypadku gdy łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka powodzi, o której mowa w art. 123 ust. 6 lit. b), oblicza się na podstawie grupy stref ryzyka, wagę ryzyka dla ryzyka powodzi, o której mowa w art. 123 ust. 6 lit. a), stanowi waga ryzyka dla ryzyka powodzi w tej strefie ryzyka w ramach tej grupy, w której obowiązuje najwyższa waga ryzyka dla ryzyka powodzi określona w załączniku X.
4. W przypadku zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka gradobicia, o której mowa w art. 124 ust. 6 lit. b) i art. 124 ust. 7, na podstawie grup stref ryzyka. Każda ze stref ryzyka w grupie jest zlokalizowana w jednym i tym samym regionie określonym w załączniku VIII. W przypadku gdy łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka gradobicia, o której mowa w art. 124 ust. 6 lit. b), oblicza się na podstawie grupy stref ryzyka, wagę ryzyka dla ryzyka gradobicia, o której mowa w art. 124 ust. 6 lit. a), stanowi waga ryzyka dla ryzyka gradobicia w tej strefie ryzyka w ramach tej grupy, w której obowiązuje najwyższa waga ryzyka dla ryzyka gradobicia określona w załączniku X.

5. W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać ważoną łączną sumę ubezpieczenia od ryzyka osunięcia się ziemi, o której mowa w art. 125 ust. 2, na podstawie grup stref ryzyka. W przypadku gdy ważoną łączną sumę ubezpieczenia, o której mowa w art. 125 ust. 2, oblicza się na podstawie grupy stref ryzyka, wagę ryzyka dla ryzyka osunięcia się ziemi, o której mowa w art. 125 ust. 2 lit. a), stanowi waga ryzyka dla ryzyka osunięcia się ziemi w tej strefie ryzyka w ramach tej grupy, w której obowiązuje najwyższa waga ryzyka dla ryzyka osunięcia się ziemi określona w załączniku X.

Artykuł 90c

Uprozczone obliczenia wymogu kapitałowego dla ryzyka pożaru

1. W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać wymóg kapitałowy dla ryzyka pożaru, o którym mowa w art. 132 ust. 1, w następujący sposób:

$$SCR_{fire} = \max(SCR_{firei}; SCR_{firec}; SCR_{firer})$$

gdzie:

- a) SCR_{firei} oznacza największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów przemysłowych;
- b) SCR_{firec} oznacza największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów handlowych;
- c) SCR_{firer} oznacza największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów mieszkalnych.

2. Największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów przemysłowych dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oblicza się w następujący sposób:

$$SCR_{firei} = \max(E_{1,i}; E_{2,i}; E_{3,i}; E_{4,i}; E_{5,i})$$

gdzie $E_{k,i}$ oznacza całkowitą ekspozycję w granicach k -ej największej ekspozycji na ryzyko pożaru obiektów przemysłowych.

3. Największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów handlowych dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oblicza się w następujący sposób:

$$SCR_{firec} = \max(E_{1,c}; E_{2,c}; E_{3,c}; E_{4,c}; E_{5,c})$$

gdzie $E_{k,c}$ oznacza całkowitą ekspozycję w granicach k -ej największej ekspozycji na ryzyko pożaru obiektów handlowych.

4. Największą koncentrację ryzyka pożaru obiektów mieszkalnych dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oblicza się w następujący sposób:

$$SCR_{firer} = \max(E_{1,r}; E_{2,r}; E_{3,r}; E_{4,r}; E_{5,r}; \theta)$$

gdzie:

- a) $E_{k,r}$ oznacza całkowitą ekspozycję w granicach k -ej największej ekspozycji na ryzyko pożaru obiektów mieszkalnego.
- b) θ oznacza ekspozycję na ryzyko pożaru obiektów mieszkalnych w oparciu o udział w rynku.

5. Do celów ust. 2, 3 i 4 całkowita ekspozycja w granicach k -ej największej ekspozycji na ryzyko pożaru obiektów przemysłowych, handlowych lub mieszkalnych dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji stanowi łączną sumę ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w odniesieniu do zespołu budynków, który spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) w odniesieniu do każdego budynku zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada zobowiązania w ramach linii biznesowych 7 i 19 określonych w załączniku I, które obejmują szkody spowodowane pożarem lub eksplozją, w tym na skutek ataku terrorystycznego;
- b) każdy budynek jest częściowo lub w pełni zlokalizowany w promieniu 200 metrów od budynku przemysłowego, handlowego lub mieszkalnego o k -ej największej łącznej sumie ubezpieczenia po odliczeniu kwot należnych z tytułu umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia).

Do celów wyznaczenia łącznej sumy ubezpieczenia w odniesieniu do budynku zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają wszystkie umowy reasekuracji i spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), z których dokonywana byłaby wypłata w przypadku roszczeń ubezpieczeniowych dotyczących danego budynku. Nie uwzględnia się umów reasekuracji i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które podlegają warunkom nie dotyczącym tego budynku.

6. Ekspozycję na ryzyko pożaru obiektu mieszkalnego w oparciu o udział w rynku oblicza się w następujący sposób:

$$\theta = SI_{av} \cdot 500 \cdot \max\left(0,05; \max_c(\text{marketShare}_c)\right)$$

gdzie:

- a) SI_{av} oznacza średnią łączną sumę ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w odniesieniu do nieruchomości mieszkalnej;
- b) c oznacza wszystkie państwa, w których zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada zobowiązania w ramach linii biznesowych 7 i 19 określonych w załączniku I, które obejmują nieruchomość mieszkalną;
- c) marketShare_c oznacza udział w rynku zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w państwie c , związany ze zobowiązaniami w ramach tych linii biznesowych, które obejmują nieruchomość mieszkalną.”;

10) w art. 91 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„SCR_{mortality} = 0,15 \cdot q \cdot \sum_{k=1}^n CAR_k \cdot \frac{(1-q)^{k-1}}{(1+i_k)^{k-0,5}}”,$$

- b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) CAR_k oznacza całkowitą sumę na ryzyku w roku k , czyli sumę, dla wszystkich umów, wartości równych wyższej z dwóch następujących wartości – zero oraz różnicy, w odniesieniu do każdej umowy, następujących wartości:

- (i) sumy:

- kwoty, którą zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wypłaciłby w roku k w przypadku śmierci osób ubezpieczonych na podstawie umowy, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);
  - oczekiwanej bieżącej wartości kwot, które nie zostały uwzględnione w poprzednim tiret, a które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wypłaciłby po roku k w przypadku nagłej śmierci osób ubezpieczonych na podstawie umowy, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);
- (ii) najlepszego oszacowania odpowiednich zobowiązań w roku k , po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);”;

c) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) q oznacza oczekiwany średni współczynnik umieralności wszystkich osób ubezpieczonych we wszystkich przyszłych latach ważony sumą ubezpieczenia.”;

11) dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Artykuł 95a

Uproszczone obliczenia wymogu kapitałowego dla ryzyka w podmodule ryzyka związanego z rezygnacjami w ubezpieczeniach na życie

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać każdy z następujących wymogów kapitałowych na podstawie grup polis, pod warunkiem że grupowanie takie spełnia wymogi określone w art. 35 lit. a), b) i c):

- a) wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego wzrostu wskaźnika rezygnacji, o którym mowa w art. 142 ust. 2;
- b) wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego spadku wskaźnika rezygnacji, o którym mowa w art. 142 ust. 3;
- c) wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z masowymi rezygnacjami, o którym mowa w art. 142 ust. 6.”;

12) dodaje się art. 96a w brzmieniu:

„Artykuł 96a

Uproszczone obliczenia przy braku kontynuacji umów ubezpieczenia w podmodule ryzyka związanego z rezygnacjami w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie

Do celów art. 150 ust. 1 lit. a) w przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą określać umowy ubezpieczenia, w odniesieniu do których brak kontynuacji prowadziłby do wzrostu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych bez marginesu ryzyka, na podstawie grup polis, pod warunkiem że grupowanie takie spełnia wymogi określone w art. 35 lit. a), b) i c).”;

13) w art. 97 wprowadza się następujące zmiany:

a) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„SCR_{health-mortality} = 0,15 \cdot q \cdot \sum_{k=1}^n CAR_k \cdot \frac{(1-q)^{k-1}}{(1+i_k)^{k-0,5}}”;$$

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) CAR_k oznacza całkowitą sumę na ryzyku w roku k , czyli sumę, dla wszystkich umów, wartości równych wyższej z dwóch następujących wartości – zero oraz różnicy, w odniesieniu do każdej umowy, następujących wartości:

(i) sumy:

- kwoty, którą zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wypłaciłby w roku k w przypadku śmierci osób ubezpieczonych na podstawie umowy, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);
- oczekiwanej bieżącej wartości kwot, które nie zostały uwzględnione w poprzednim tiret, a które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wypłaciłby po roku k w przypadku nagłej śmierci osób ubezpieczonych na podstawie umowy, po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);

(ii) najlepszego oszacowania odpowiednich zobowiązań w roku k , po odliczeniu kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);”;

c) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) q oznacza oczekiwany średni współczynnik umieralności wszystkich osób ubezpieczonych we wszystkich przyszłych latach ważony sumą ubezpieczenia.”;

14) dodaje się art. 102a w brzmieniu:

„Artykuł 102a

Uproszczone obliczenia wymogu kapitałowego dla ryzyka w podmodule ryzyka związanego z rezygnacjami w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać każdy z następujących wymogów kapitałowych na podstawie grup polis, pod warunkiem że grupowanie takie spełnia wymogi określone w art. 35 lit. a), b) i c):

- a) wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego wzrostu wskaźnika rezygnacji w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, o którym mowa w art. 159 ust. 2;
- b) wymóg kapitałowy dla ryzyka trwałego spadku wskaźnika rezygnacji w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, o którym mowa w art. 159 ust. 3;

- c) wymóg kapitałowy dla ryzyka związanego z masowymi rezygnacjami w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń na życie, o którym mowa w art. 159 ust. 6.”;
- 15) dodaje się art. 105a w brzmieniu:

„*Artykuł 105a*

Uprozczone obliczenia czynnika ryzyka w podmodule ryzyka spreadu kredytowego i podmodule koncentracji ryzyka rynkowego

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą przypisać obligacji innej niż uwzględnione w obliczeniach, o których mowa w art. 180 a ust. 2–16, czynnik ryzyka *stress*; odpowiadający stopniowi jakości kredytowej 3 na potrzeby art. 176 ust. 3 oraz przypisać tę obligację do stopnia jakości kredytowej 3 celem obliczenia średniego ważonego stopnia jakości kredytowej zgodnie z art. 182 ust. 4, pod warunkiem że spełnione są wszystkie poniższe warunki:

- a) oceny kredytowe sporządzone przez wyznaczoną ECAI są dostępne dla co najmniej 80 % łącznej wartości obligacji innych niż uwzględniane w obliczeniach zgodnie z art. 180 ust. 2–16;
- b) ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI nie jest dostępna w przypadku przedmiotowej obligacji;
- c) oprócz regularnych płatności odsetek według stałego lub zmiennego oprocentowania przedmiotowa obligacja zapewnia płatność z tytułu umorzenia po ustalonej cenie w terminie zapadalności lub wcześniej;
- d) przedmiotowa obligacja nie jest strukturyzowanym papierem wartościowym ani zabezpieczonym papierem wartościowym, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2450**;
- e) przedmiotowa obligacja nie obejmuje zobowiązań zapewniających rozwiązania dotyczące udziału w zyskach, zobowiązań związanych z wartością indeksu lub z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, ani zobowiązań, w przypadku których zastosowano korektę dopasowującą.

** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2450 z dnia 2 grudnia 2015 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do wzorów formularzy na potrzeby przekazywania informacji organom nadzoru zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (Dz.U. L 347 z 31.12.2015, s. 1).”;

- 16) w art. 107 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zachowana została zgodność z art. 88 oraz najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umowy reasekuracji lub sekurytyzacji i odpowiadających im należności nie jest ujemne, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać wielkość efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka aktuarialnego w przypadku tej umowy reasekuracji lub sekurytyzacji, o której to wielkości mowa w art. 196, w następujący sposób:”;

- 17) w art. 108 ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zachowana została zgodność z art. 88 oraz najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umowy reasekuracji proporcjonalnej i odpowiadających im należności dla kontrahenta *i* nie jest ujemne, zakłady

ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać wielkość efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka aktuarialnego j w przypadku tej umowy reasekuracji proporcjonalnej dla kontrahenta i , o której to wielkości mowa w art. 196, w następujący sposób:";

- 18) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 110

Uproszczone obliczenia — grupowanie ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać stratę z tytułu niewykonania zobowiązania określoną w art. 192, w tym wielkość efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka aktuarialnego i rynkowego oraz wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko, dla grupy ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta. W takim przypadku grupie ekspozycji wobec pojedynczego kontrahenta przypisuje się najwyższy stopień prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przypisany ekspozycjom wobec pojedynczego kontrahenta w tej grupie zgodnie z art. 199.”;

- 19) art. 111 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) sumą hipotetycznego wymogu kapitałowego dla podmodułów ryzyka aktuarialnego i rynkowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji objętych techniką ograniczania ryzyka, obliczaną zgodnie z niniejszą sekcją oraz sekcjami 2–5 niniejszego rozdziału, ale przy założeniu braku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego;”;

- 20) dodaje się art. 111a w brzmieniu:

„Artykuł 111a

Uproszczone obliczenia wielkości efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka aktuarialnego

Do celów art. 196, jeżeli zachowana została zgodność z art. 88 i umowa reasekuracji, sekurytyzacja lub instrument pochodny obejmują zobowiązania z jednego tylko segmentu (segmentu s) określonego w załączniku II lub, w stosownych przypadkach, w załączniku XIV, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać wielkość efektu ograniczania ryzyka wynikającego z umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego dla ryzyka aktuarialnego w następujący sposób:

$$\sqrt{\frac{(SCR_{CAT}^{hyp} - SCR_{CAT}^{without})^2 + (3 \cdot \sigma_s \cdot (P_s^{hyp} - P_s^{without} + Recoverables))^2}{1,5 \cdot \sigma_s \cdot (P_s^{hyp} - P_s^{without} + Recoverables) \cdot (SCR_{CAT}^{hyp} - SCR_{CAT}^{without})}}$$

gdzie:

- a) SCR_{CAT}^{hyp} oznacza hipotetyczny wymóg kapitałowy dla modułu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie, o którym mowa w art. 119 ust. 2 lub, w stosownych przypadkach, hipotetyczny wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, o którym mowa w art. 160, który

obowiązywałby w przypadku braku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego;

- b) $SCR_{CAT}^{without}$ oznacza wymóg kapitałowy dla modułu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie, o którym mowa w art. 119 ust. 2 lub, w stosownych przypadkach, wymóg kapitałowy dla podmodułu ryzyka katastroficznego w ubezpieczeniach zdrowotnych, o którym mowa w art. 160;
- c) σ_s oznacza odchylenie standardowe ryzyka składki w ubezpieczeniach innych niż ubezpieczenia na życie dla segmentu s wyznaczone zgodnie z art. 117 ust. 3 lub, w stosownych przypadkach, odchylenie standardowe ryzyka składki w ubezpieczeniach zdrowotnych o charakterze ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie dla segmentu s wyznaczone zgodnie z art. 148 ust. 3;
- d) P_s^{hyp} oznacza hipotetyczną miarę wielkości ryzyka składki dla segmentu s wyznaczoną zgodnie z art. 116 ust. 3 lub 4, lub, w stosownych przypadkach, art. 147 ust. 3 lub 4, która miałaby zastosowanie w przypadku braku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego;
- e) $P_s^{without}$ oznacza miarę wielkości ryzyka składki dla segmentu s wyznaczoną zgodnie z art. 116 ust. 3 lub 4, lub, w stosownych przypadkach, art. 147 ust. 3 lub 4;
- f) *Recoverables* oznacza najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego i odpowiadających im należności.”;

21) dodaje się art. 112 a i 112b w brzmieniu:

„Artykuł 112a

Uproszczone obliczenia straty z tytułu niewykonania zobowiązania w odniesieniu do reasekuracji

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą obliczać straty z tytułu niewykonania zobowiązania dotyczące umowy reasekuracji lub sekurytyzacji ubezpieczeniowej, o których mowa w art. 192 ust. 2 akapit pierwszy, w następujący sposób:

$$LGD = \max[90\% \cdot (Recoverables + 50\% \cdot RM_{re}) - F \cdot Collateral; 0]$$

gdzie:

- a) *Recoverables* oznacza najlepsze oszacowanie kwot należnych z tytułu umowy reasekuracji lub sekurytyzacji ubezpieczeniowej i odpowiadających im należności;
- b) RM_{re} oznacza wielkość efektu ograniczania ryzyka aktuarialnego z tytułu umowy reasekuracji lub sekurytyzacji;
- c) *Collateral* oznacza wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko w odniesieniu do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji;

- d) F oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do umowy reasekuracji lub sekurytyzacji w przypadku jakiegokolwiek zdarzenia kredytowego dotyczącego kontrahenta.

Artykuł 112b

Uproszczone obliczenia wymogu kapitałowego dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta z tytułu ekspozycji typu 1

W przypadku zachowania zgodności z art. 88 oraz jeżeli odchylenie standardowe rozkładu strat dla ekspozycji typu 1, wyznaczone zgodnie z art. 200 ust. 4, wynosi maksymalnie 20 % całkowitej straty z tytułu niewykonania zobowiązania dla wszystkich ekspozycji typu 1, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą obliczać wymóg kapitałowy dla ryzyka niewykonania zobowiązania przez kontrahenta, o którym mowa w art. 200 ust. 1, w następujący sposób:

$$SCR_{def,1} = 5 \cdot \sigma$$

gdzie σ oznacza odchylenie standardowe rozkładu strat dla ekspozycji typu 1 wyznaczone zgodnie z art. 200 ust. 4.”;

22) art. 116 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) $FP_{(future,s)}$ oznacza następującą kwotę w odniesieniu do umów, dla których początkowa data ujęcia zobowiązania przypada na kolejne 12 miesięcy:

- (i) dla wszystkich umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi rok lub krócej, oczekiwaną obecną wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do segmentu s , z wyłączeniem składek zarobionych w okresie 12 miesięcy po początkowej dacie ujęcia zobowiązania;
- (ii) dla wszystkich umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi ponad rok, kwotę równą 30 % oczekiwanej obecnej wartości składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do segmentu s po kolejnych 12 miesiącach.”;

23) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„L_{(windstorm,r)} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(windstorm,r,i,j)} \cdot WSI_{(windstorm,r,i)} \cdot WSI_{(windstorm,r,j)}}”;$$

(ii) skreśla się lit. a);

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„WSI_{(windstorm,r,i)} = Q_{(windstorm,r)} \cdot W_{(windstorm,r,i)} \cdot SI_{(windstorm,r,i)}”;$$

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) $Q_{(windstorm,r)}$ oznacza czynnik ryzyka huraganu dla regionu r określony w załączniku V.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy kwota ustalona dla konkretnej strefy ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym przekracza kwotę (zwaną w niniejszym akapicie »niższą kwotą«) równą sumie ewentualnych strat bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które to straty zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogłyby ponieść w wyniku huraganu w danej strefie ryzyka, uwzględniając warunki ich konkretnych polis, w tym wszelkie umowne ograniczenia płatności, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą, w ramach obliczenia alternatywnego, wyznaczyć ważoną łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka huraganu w tej strefie ryzyka jako niższą kwotę.”;

24) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Dla wszystkich regionów określonych w załączniku VI wymóg kapitałowy dla ryzyka trzęsienia ziemi w regionie r jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, która wynikałaby z nagłej straty kwoty, która – bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia) – wynosi.”;

(ii) wzór otrzymuje brzmienie:

$$L_{(earthquake,r)} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(earthquake,r,i,j)} \cdot WSI_{(earthquake,r,i)} \cdot WSI_{(earthquake,r,j)}};$$

(iii) skreśla się lit. a);

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$WSI_{(earthquake,r,i)} = Q_{(earthquake,r)} \cdot W_{(earthquake,r,i)} \cdot SI_{(earthquake,r,i)};$$

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) $Q_{(earthquake,r)}$ oznacza czynnik ryzyka trzęsienia ziemi dla regionu r określony w załączniku VI.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy kwota wyznaczona dla konkretnej strefy ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym przekracza kwotę (zwaną w niniejszym akapicie »niższą kwotą«) równą sumie ewentualnych strat bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które to straty zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogłyby ponieść w wyniku trzęsienia ziemi w danej strefie ryzyka, uwzględniając

warunki ich konkretnych polis, w tym wszelkie umowne ograniczenia płatności, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą, w ramach obliczenia alternatywnego, wyznaczyć ważoną łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka trzęsienia ziemi w tej strefie ryzyka jako niższą kwotę.”;

25) w art. 123 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$L_{(flood,r)} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(flood,r,i,j)} \cdot WSI_{(flood,r,i)} \cdot WSI_{(flood,r,j)}};$$

(ii) skreśla się lit. a);

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$WSI_{(flood,r,i)} = Q_{(flood,r)} \cdot W_{(flood,r,i)} \cdot SI_{(flood,r,i)};$$

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) $Q_{(flood,r)}$ oznacza czynnik ryzyka powodzi dla regionu r określony w załączniku VII.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy kwota wyznaczona dla konkretnej strefy ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym przekracza kwotę (zwaną w niniejszym akapicie »niższą kwotą«) równą sumie ewentualnych strat bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które to straty zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogłyby ponieść w wyniku powodzi w danej strefie ryzyka, przy uwzględnieniu warunków ich konkretnych polis, w tym wszelkich umownych ograniczeń płatności, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą, w ramach obliczenia alternatywnego, wyznaczyć ważoną łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka powodzi w tej strefie ryzyka jako niższą kwotę.”;

c) w ust. 7 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Dla wszystkich regionów określonych w załączniku VII i wszystkich występujących w nich stref ryzyka określonych w załączniku IX łączna suma ubezpieczenia dla ryzyka powodzi w konkretnej strefie i konkretnego regionu r jest równa.”;

26) w art. 124 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$L_{(hail,r)} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(hail,r,i,j)} \cdot WSI_{(hail,r,i)} \cdot WSI_{(hail,r,j)}};$$

(ii) skreśla się lit. a);

b) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„WSI_{(hail,r,i)} = Q_{(hail,r)} \cdot W_{(hail,r,i)} \cdot SI_{(hail,r,i)}”;$$

(ii) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) $Q_{(hail,r)}$ oznacza czynnik ryzyka gradobicia dla regionu r określony w załączniku VIII.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy kwota wyznaczona dla konkretnej strefy ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym przekracza kwotę (zwaną w niniejszym akapicie »niższą kwotą«) równą sumie ewentualnych strat bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które to straty zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogłyby ponieść w wyniku gradobicia w danej strefie ryzyka, przy uwzględnieniu warunków ich konkretnych polis, w tym wszelkich umownych ograniczeń płatności, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą, w ramach obliczenia alternatywnego, wyznaczyć ważoną łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka gradobicia w tej strefie ryzyka jako niższą kwotę.”;

27) w art. 125 wprowadza się następujące zmiany:

a) wzór w ust. 1 otrzymuje brzmienie:

$$„L_{(subsidence)} = \sqrt{\sum_{(i,j)} Corr_{(subsidence,i,j)} \cdot WSI_{(subsidence,i)} \cdot WSI_{(subsidence,j)}}”;$$

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wzór otrzymuje brzmienie:

$$„WSI_{(subsidence,i)} = 0,0005 \cdot W_{(subsidence,i)} \cdot SI_{(subsidence,i)}”;$$

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy kwota wyznaczona dla konkretnej strefy ryzyka zgodnie z akapitem pierwszym przekracza kwotę (zwaną w niniejszym akapicie »niższą kwotą«) równą sumie ewentualnych strat bez odliczania kwot należnych z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), które to straty zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogłyby ponieść w wyniku osunięcia się ziemi w danej strefie ryzyka, przy uwzględnieniu warunków ich konkretnych polis, w tym wszelkich umownych ograniczeń płatności, zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji mogą, w ramach obliczenia alternatywnego, wyznaczyć ważoną łączną sumę ubezpieczenia dla ryzyka osunięcia się ziemi w tej strefie ryzyka jako niższą kwotę.”;

28) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 130

Podmoduł ryzyka morskiego

1. Wymóg kapitałowy dla ryzyka morskiego jest równy:

$$SCR_{marine} = \sqrt{SCR_{vessel}^2 + SCR_{platform}^2}$$

gdzie:

- a) SCR_{vessel} to wymóg kapitałowy dla ryzyka zderzenia jednostki pływającej;
- b) $SCR_{platform}$ to wymóg kapitałowy dla ryzyka eksplozji na platformie.

2. Wymóg kapitałowy dla ryzyka zderzenia jednostki pływającej jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji spowodowanej nagłą stratą kwoty, która wynosi:

$$L_{vessel} = \max_v(SI_{(hull,v)} + SI_{(liab,v)} + SI_{(pollution,v)})$$

gdzie:

- a) funkcja maksimum odnosi się do wszystkich jednostek pływających w żegludze morskiej i śródlądowej ubezpieczanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji od ryzyka zderzenia jednostki pływającej w ramach linii biznesowych 6, 18 i 27 określonych w załączniku I, w przypadku gdy wartość ubezpieczenia jednostki pływającej wynosi co najmniej 250 000 EUR;
- b) $SI_{(hull,v)}$ to łączna suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dla ubezpieczenia i reasekuracji kadłuba w odniesieniu do jednostki pływającej v , po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);
- c) $SI_{(liab,v)}$ to łączna suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dla ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej i reasekuracji w odniesieniu do jednostki pływającej v , po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia);
- d) $SI_{(pollution,v)}$ to łączna suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dla ubezpieczenia i reasekuracji od zanieczyszczenia ropą w odniesieniu do jednostki pływającej v , po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia).

Do celów wyznaczenia $SI_{(hull,v)}$, $SI_{(liab,v)}$ oraz $SI_{(pollution,v)}$ zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają jedynie umowy reasekuracji i spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), z których dokonywana byłaby wypłata w przypadku roszczeń ubezpieczeniowych dotyczących jednostki pływającej v . Nie uwzględnia się umów reasekuracji i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), w przypadku których wypłata zależy od roszczeń ubezpieczeniowych, które nie dotyczą jednostki pływającej v .

W przypadku gdy odliczenie kwot należnych prowadziłoby do wymogu kapitałowego dla ryzyka zderzenia jednostki pływającej w niewystarczającym stopniu uwzględniającego ryzyko zderzenia jednostki pływającej, na które narażony jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oblicza $SI_{(hull,v)}$, $SI_{(liab,v)}$ lub $SI_{(pollution,v)}$ bez odliczania kwot należnych.

3. Wymóg kapitałowy dla ryzyka eksplozji na platformie jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji spowodowanej nagłą stratą kwoty, która wynosi:

$$L_{platform} = \max_p(SI_p)$$

gdzie:

- a) funkcja maksimum odnosi się do wszystkich morskich platform do wydobycia gazu i ropy naftowej ubezpieczanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji od ryzyka eksplozji na platformie w ramach linii biznesowych 6, 18 i 27 określonych w załączniku I;
- b) SI_p to zakumulowana łączna suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), dla platformy p z tytułu następujących zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych:
  - (i) zobowiązanie do wypłaty odszkodowania za szkody rzeczowe;
  - (ii) zobowiązanie do wypłaty odszkodowania za wydatki związane z usunięciem wraku;
  - (iii) zobowiązanie do wypłaty odszkodowania za utracony dochód z produkcji;
  - (iv) zobowiązanie do wypłaty odszkodowania za wydatki związane z nakryciem lub zabezpieczeniem szybu wiertniczego;
  - (v) zobowiązania ubezpieczeniowe i reasekuracyjne związane z odpowiedzialnością cywilną.

W celu określenia SI_p zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają jedynie umowy reasekuracji i spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), z których dokonywana byłaby wypłata w przypadku roszczeń ubezpieczeniowych dotyczących platformy p . Nie uwzględnia się umów reasekuracji i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), w przypadku których wypłata zależy od roszczeń ubezpieczeniowych, które nie dotyczą platformy p .

W przypadku gdy odliczenie kwot należnych prowadziło do wymogu kapitałowego dla ryzyka eksplozji na platformie w niewystarczającym stopniu uwzględniającego ryzyko eksplozji na platformie, na które narażony jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oblicza SI_p bez odliczania kwot należnych.”;

29) w art. 131 wprowadza się następujące zmiany:

- a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Wymóg kapitałowy dla ryzyka lotniczego jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji spowodowanej nagłą stratą kwoty, która wynosi:”;
- b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) SI_a to łączna suma ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dla ubezpieczenia i reasekuracji kadłuba samolotu oraz dla

odpowiedzialności cywilnej i reasekuracji w odniesieniu do samolotu *a*, po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia).

Do celów niniejszego artykułu zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają jedynie umowy reasekuracji i spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), z których dokonywana byłaby wypłata w przypadku roszczeń ubezpieczeniowych dotyczących samolotu *a*. Nie uwzględnia się umów reasekuracji i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), w przypadku których wypłata zależy od roszczeń ubezpieczeniowych, które nie dotyczą samolotu *a*.

W przypadku gdy odliczenie kwot należnych prowadziło do wymogu kapitałowego dla ryzyka lotniczego w niewystarczającym stopniu uwzględniającego ryzyko lotnicze, na które narażony jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oblicza SI_a bez odliczania kwot należnych.”;

30) art. 132 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wymóg kapitałowy dla ryzyka pożaru jest równy stracie podstawowych środków własnych zakładu ubezpieczeń i zakładu reasekuracji spowodowanej nagłą stratą kwoty, która jest równa łącznej sumie ubezpieczenia przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji w odniesieniu do największej koncentracji ryzyka pożaru.

2. Największą koncentrację ryzyka pożaru dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji stanowi zespół budynków o najwyższej łącznej sumie ubezpieczenia, po odliczeniu kwot, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji może odzyskać z umów reasekuracji i od spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), który spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada zobowiązania ubezpieczeniowe lub reasekuracyjne w ramach linii biznesowych 7 i 19 określonych w załączniku I w stosunku do każdego z budynków, które obejmują ryzyko pożaru lub eksplozji, w tym na skutek ataku terrorystycznego;
- b) wszystkie budynki znajdują się w całości lub w części w promieniu 200 metrów.

Ustalając łączną sumę ubezpieczenia dla zespołu budynków, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji uwzględniają jedynie umowy reasekuracji i spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia), z których dokonywana byłaby wypłata w przypadku roszczeń ubezpieczeniowych dotyczących tego zbioru budynków. Nie uwzględnia się umów reasekuracji i spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia), w przypadku których wypłata zależy od roszczeń ubezpieczeniowych, które nie dotyczą tego zespołu budynków.

W przypadku gdy odliczenie kwot należnych prowadziło do wymogu kapitałowego dla ryzyka pożaru w niewystarczającym stopniu uwzględniającego ryzyko pożaru, na które narażony jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oblicza łączną sumę ubezpieczenia dla zespołu budynków bez odliczania kwot należnych.”;

31) art. 147 ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) $FP_{(future,s)}$ oznacza następującą kwotę w odniesieniu do umów, dla których początkowa data ujęcia zobowiązania przypada na kolejne 12 miesięcy:

- (i) dla wszystkich umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi rok lub krócej, oczekiwaną obecną wartość składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do segmentu s , z wyłączeniem składek zarobionych w okresie 12 miesięcy po początkowej dacie ujęcia zobowiązania;
- (ii) dla wszystkich umów, których początkowy okres obowiązywania wynosi ponad rok, kwotę równą 30 % oczekiwanej obecnej wartości składek, które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zarobi w odniesieniu do segmentu s po kolejnych 12 miesiącach.”;

32) w art. 168 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. c) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„w przypadku alternatywnych funduszy inwestycyjnych typu zamkniętego, które mają siedzibę w Unii albo – jeżeli nie mają siedziby w Unii – są wprowadzane do obrotu w Unii zgodnie z art. 35 lub 40 dyrektywy 2011/61/UE, oraz które w obu przypadkach nie stosują dźwigni finansowej zgodnie z metodą zaangażowania określoną w art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013***:

*** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).”;

b) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) kwalifikowalne portfele nienotowanych instrumentów kapitałowych określone w art. 168a.”;

33) dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„*Artykuł 168a*

Kwalifikowalne portfele nienotowanych instrumentów kapitałowych

1. Do celów art. 168 ust. 6 lit. e) kwalifikowalny portfel nienotowanych instrumentów kapitałowych jest zbiorem inwestycji w akcje, który spełnia wszystkie następujące wymogi:

- a) zbiór inwestycji składa się wyłącznie z inwestycji w akcje zwykłe spółek;
- b) akcje zwykłe każdej z tych spółek nie są notowane na żadnym rynku regulowanym;
- c) każda spółka ma siedzibę główną w państwie będącym członkiem EOG;
- d) ponad 50 % rocznych przychodów każdej spółki jest denominowane w walutach państw będących członkami EOG lub OECD;
- e) główne miejsce pracy ponad 50 % personelu zatrudnionego przez każdą spółkę znajduje się w państwach będących członkami EOG;

- f) każda spółka spełnia co najmniej jeden z następujących warunków w odniesieniu do każdego z trzech ostatnich lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności:
- (i) obrót roczny spółki przekracza 10 000 000 EUR;
  - (ii) suma bilansowa spółki przekracza 10 000 000 EUR;
  - (iii) liczba personelu zatrudnionego przez spółkę przekracza 50 osób;
- g) wartość inwestycji w każdą spółkę stanowi nie więcej niż 10 % całkowitej wartości zbioru inwestycji;
- h) żadna ze spółek nie jest zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną, instytucją finansową, zarządzającym alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, spółką zarządzającą UCITS, instytucją pracowniczych programów emerytalnych ani niepodlegającą regulacji jednostką prowadzącą działalność finansową;
- i) współczynnik beta zbioru inwestycji nie przekracza 0,796.

2. Do celów ust. 1 lit. i) współczynnik beta zbioru inwestycji jest to średnia współczynników beta dla każdej inwestycji w tym zbiorze ważona wartością księgową tych inwestycji. Współczynnik beta inwestycji w spółkę ustala się w następujący sposób:

$$\beta = 0,9478 - 0,0034 \cdot GM + 0,0139 \cdot \frac{Debt}{CFO} - 0,0015 \cdot ROCE$$

gdzie:

- a) β to współczynnik beta inwestycji w akcje lub udziały spółki;
- b) GM to średnia marża brutto spółki w ciągu ostatnich pięciu lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności;
- c) $Debt$ to łączny dług spółki na koniec ostatniego roku obrotowego, za który dostępne są dane liczbowe;
- d) CFO to średnie przepływy pieniężne netto spółki z działalności w ciągu ostatnich pięciu lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności;
- e) $ROCE$ to średni zwrot spółki z kapitału podstawowego w ciągu ostatnich pięciu lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności. Kapitał podstawowy należy rozumieć jako kapitał własny, o którym mowa w załączniku III do dyrektywy 2013/34/UE Parlamentu Europejskiego i Rady****, z wyłączeniem akcji uprzywilejowanych oraz powiązanej z nimi nadwyżki ceny emisyjnej powyżej wartości nominalnej akcji.

**** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

34) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 169

Podmoduł standardowego ryzyka cen akcji

1. Wymóg kapitałowy dla akcji typu 1, o których mowa w art. 168 niniejszego rozporządzenia, jest równy stracie podstawowych środków własnych, która nastąpiłaby wskutek następujących nagłych spadków:

- a) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w akcje typu 1 zakładów (jednostek) powiązanych w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli te inwestycje mają charakter strategiczny;
- b) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w akcje typu 1 traktowane jako długoterminowe inwestycje w akcje zgodnie z art. 171a;
- c) nagłego spadku wartości akcji typu 1, innych niż określone w lit. a) i b), o wielkość stanowiącą sumę 39 % i symetrycznego dostosowania, o którym mowa w art. 172 niniejszego rozporządzenia.

2. Wymóg kapitałowy dla akcji typu 2, o których mowa w art. 168 niniejszego rozporządzenia, jest równy stracie podstawowych środków własnych, która nastąpiłaby wskutek następujących nagłych spadków:

- a) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w akcje typu 2 zakładów (jednostek) powiązanych w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli te inwestycje mają charakter strategiczny;
- b) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w akcje typu 2 traktowane jako długoterminowe inwestycje w akcje zgodnie z art. 171a;
- c) nagłego spadku wartości akcji typu 2, innych niż określone w lit. a) i b), o wielkość stanowiącą sumę 49 % i symetrycznego dostosowania, o którym mowa w art. 172 niniejszego rozporządzenia.

3. Wymóg kapitałowy dla kwalifikowalnych akcji infrastrukturalnych, o których mowa w art. 168 niniejszego rozporządzenia, jest równy stracie podstawowych środków własnych, która nastąpiłaby wskutek następujących nagłych spadków:

- a) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w kwalifikowalne akcje infrastrukturalne zakładów (jednostek) powiązanych w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli te inwestycje mają charakter strategiczny;
- b) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w kwalifikowalne akcje infrastrukturalne traktowane jako długoterminowe inwestycje w akcje zgodnie z art. 171a;
- c) nagłego spadku wartości inwestycji w kwalifikowalne akcje infrastrukturalne innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), o wielkość stanowiącą sumę 30 % i 77 % symetrycznego dostosowania, o którym mowa w art. 172 niniejszego rozporządzenia.”;

4. Wymóg kapitałowy dla kwalifikowalnych akcji przedsiębiorstw infrastrukturalnych, o których mowa w art. 168 niniejszego rozporządzenia, jest równy stracie podstawowych środków własnych, która nastąpiłaby wskutek następujących nagłych spadków:

- a) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w kwalifikowalne akcje przedsiębiorstw infrastrukturalnych w zakładach powiązanych w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. b) i art. 212 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE, jeżeli te inwestycje mają charakter strategiczny;
- b) nagłego spadku o 22 % wartości inwestycji w kwalifikowalne akcje przedsiębiorstw infrastrukturalnych traktowane jako długoterminowe inwestycje w akcje zgodnie z art. 171a;
- c) nagłego spadku wartości kwalifikowalnych akcji przedsiębiorstw infrastrukturalnych innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), o wielkość stanowiącą sumę 36 % i 92 % symetrycznego dostosowania, o którym mowa w art. 172 niniejszego rozporządzenia.”;

35) dodaje się art. 171a w brzmieniu:

„Artykuł 171a

Długoterminowe inwestycje w akcje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia podzbiór inwestycji w akcje można traktować jako długoterminowe inwestycje w akcje, jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wykaże w sposób zadowalający dla organu nadzoru, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podzbiór inwestycji w akcje, a także okres utrzymywania każdej inwestycji w akcje w obrębie tego podzbioru, są jasno określone;
- b) podzbiór inwestycji w akcje jest uwzględniony w portfelu aktywów, który jest wyznaczony w celu pokrycia najlepszego oszacowania portfela zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych odpowiadających co najmniej jednemu wyraźnie określonemu rodzajowi działalności, a zakład utrzymuje to wyznaczenie przez cały okres trwania zobowiązań;
- c) portfel zobowiązań ubezpieczeniowych lub reasekuracyjnych oraz wyznaczony portfel aktywów, o którym mowa w lit. b), są określane, zorganizowane i zarządzane odrębnie od pozostałej działalności zakładu, a wyznaczony portfel aktywów nie może być wykorzystywany do pokrywania strat wynikłych z innej działalności zakładu;
- d) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w portfelu zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, o którym mowa w lit. b), stanowią jedynie część ogólnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- e) średni okres utrzymywania inwestycji w akcje w podzbiorze przekracza 5 lat lub, w przypadku gdy średni okres utrzymywania dla podzbioru jest krótszy niż 5 lat, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie sprzedaje żadnych inwestycji w akcje w podzbiorze do chwili, w której średni okres utrzymywania przekracza 5 lat;
- f) podzbiór inwestycji w akcje obejmuje wyłącznie akcje notowane w EOG lub nienotowane akcje spółek, których siedziba główna znajduje się w państwach będących członkami EOG;
- g) wypłacalność i płynność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jak również jego strategię, procesy i procedury sprawozdawcze dotyczące zarządzania aktywami i zobowiązaniami są takie, aby na bieżąco oraz w

warunkach skrajnych zapewnić, by był on w stanie uniknąć wymuszonej sprzedaży każdej inwestycji w akcje w podzbiorze przez okres co najmniej 10 lat;

- h) zarządzanie ryzykiem, zarządzanie aktywami i zobowiązaniami oraz polityka inwestycyjna zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji odzwierciedlają wyrażony przez zakład zamiar utrzymania podzbioru inwestycji w akcje przez okres, który jest zgodny z wymogiem określonym w lit. e), oraz jego zdolność do spełnienia wymogu określonego w lit. g).

2. W przypadku gdy akcje są utrzymywane w ramach przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub w ramach alternatywnych funduszy inwestycyjnych, o których mowa w art. 168 ust. 6 lit. a)–d), warunki określone w ust. 1 tego artykułu można ocenić na poziomie funduszy zamiast na poziomie aktywów utrzymywanych w ramach tych funduszy.

3. Zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, które podzbiór inwestycji w akcje traktują jako długoterminowe inwestycje w akcje zgodnie z ust. 1, nie powracają do stosowania metody, która nie uwzględnia długoterminowych inwestycji w akcje. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który podzbiór inwestycji w akcje traktuje jako długoterminowe inwestycje w akcje, nie jest już w stanie spełniać warunków określonych w ust. 1, niezwłocznie informuje o tym organ nadzoru i przez okres 36 miesięcy przestaje stosować przepisy art. 169 ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b) i ust. 4 lit. b) do wszelkich swoich inwestycji w akcje.”;

- 36) w art. 176 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Niezależnie od przepisów ust. 4 obligacjom lub pożyczkom, którym został przypisany stopień jakości kredytowej zgodnie z art. 176a ust. 1 lub 2 lub art. 176c ust. 1, przypisuje się czynnik ryzyka *stress_i* na podstawie stopnia jakości kredytowej i zmodyfikowanego czasu trwania *dur_i* obligacji lub pożyczki *i*, przypisanych zgodnie z tabelą określoną w ust. 3 niniejszego artykułu.”;

- 37) dodaje się art. 176a–176c w brzmieniu:

„Artykuł 176a

Wewnętrzna ocena stopni jakości kredytowej obligacji i pożyczek

- 1) Obligację lub pożyczkę, dla której nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI i w przypadku której dłużnicy nie złożyli zabezpieczenia spełniającego kryteria określone w art. 214, można przypisać do stopnia jakości kredytowej 2, jeżeli w odniesieniu do obligacji lub pożyczki spełnione są wszystkie kryteria określone w pkt 3 i 4.
- 2) Obligację lub pożyczkę, dla której nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI i w przypadku której dłużnicy nie złożyli zabezpieczenia spełniającego kryteria określone w art. 214, inną niż obligacja lub pożyczka przypisana do stopnia jakości kredytowej 2 zgodnie z pkt 1, można przypisać do stopnia jakości kredytowej 3, jeżeli w odniesieniu do obligacji lub pożyczki spełnione są wszystkie kryteria określone w pkt 3 i 5.
- 3) Kryteria w niniejszym punkcie są następujące:

- a) własna wewnętrzna ocena kredytowa obligacji lub pożyczki przeprowadzona przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji spełnia wymogi wymienione w art. 176b;
- b) obligację wyemitowała lub pożyczkę zaciągnęła spółka, która nie należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;
- c) obligację wyemitowała lub pożyczkę zaciągnęła spółka, która nie jest zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, jednostką infrastrukturalną, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną, instytucją finansową, ZAFI, inwestycyjną spółką zarządzającą UCITS, instytucją pracowniczych programów emerytalnych ani niepodlegającą regulacji jednostką prowadzącą działalność finansową;
- d) żadne roszczenia wobec spółki emitującej obligację lub zaciągającej pożyczkę nie są nadrzędne w stosunku do obligacji lub pożyczki, z wyjątkiem następujących roszczeń:
  - (i) roszczeń ustawowych i roszczeń dostawców instrumentu wsparcia płynności, pod warunkiem że te roszczenia ustawowe i roszczenia dostawców instrumentu wsparcia płynności są łącznie nieistotne w stosunku do całkowitego długu uprzywilejowanego spółki emitującej obligację lub zaciągającej pożyczkę;
  - (ii) roszczeń powierników;
  - (iii) roszczeń kontrahentów instrumentów pochodnych;
- e) oprócz regularnych płatności odsetek według stałego lub zmiennego oprocentowania przedmiotowa obligacja lub pożyczka zapewnia płatność z tytułu umorzenia po ustalonej cenie w terminie zapadalności lub wcześniej;
- f) w umowie dotyczącej obligacji lub pożyczki przewidziano następujące warunki:
  - (i) pożyczkobiorca jest zobowiązany do przedłożenia pożyczkodawcy co najmniej raz do roku zweryfikowanych danych finansowych;
  - (ii) pożyczkobiorca jest zobowiązany do powiadomienia pożyczkodawcy o wszelkich zdarzeniach, które mogłyby istotnie wpłynąć na ryzyko kredytowe obligacji lub pożyczki;
  - (iii) pożyczkobiorca nie jest upoważniony do jednostronnej zmiany warunków obligacji lub pożyczki, ani do wprowadzenia innych zmian w swojej działalności, które istotnie wpłynęłyby na ryzyko kredytowe obligacji lub pożyczki;
  - (iv) emitenta obowiązuje zakaz emisji nowego długu bez wcześniejszej zgody ze strony zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
  - (v) sytuacje stanowiące zdarzenie niewykonania zobowiązania określa się w sposób specyficzny dla emisji i emitenta;
  - (vi) ustalono, co ma nastąpić w przypadku zmiany kontroli;
- g) obligację emituje lub pożyczkę zaciąga spółka, która spełnia wszystkie poniższe kryteria:

- (i) jest to spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
  - (ii) spółka ma siedzibę główną w państwie będącym członkiem EOG;
  - (iii) ponad 50 % rocznych przychodów spółki jest denominowane w walutach państw będących członkami EOG lub OECD;
  - (iv) w ciągu co najmniej ostatnich 10 lat działalności spółki nie miało miejsce żadne zdarzenie kredytowe;
  - (v) spełniono co najmniej jeden z następujących warunków w odniesieniu do każdego z trzech ostatnich lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności:
    - obrót roczny spółki przekracza 10 000 000 EUR;
    - suma bilansowa spółki przekracza 10 000 000 EUR;
    - liczba personelu zatrudnionego przez spółkę przekracza 50 osób;
  - (vi) suma rocznego wyniku finansowego spółki przed odsetkami, opodatkowaniem, deprecjacją i amortyzacją („EBITDA”) z ostatnich pięciu lat obrotowych jest wyższa niż 0;
  - (vii) łączny dług spółki na koniec ostatniego roku obrotowego, za który dostępne są dane liczbowe, nie jest wyższy niż 6,5-krotna średnia rocznych wolnych przepływów pieniężnych spółki w ciągu ostatnich pięciu lat obrotowych;
  - (viii) średnia wartość EBITDA spółki w ciągu ostatnich pięciu lat obrotowych nie jest mniejsza niż 6,5-krotne koszty odsetek spółki za ostatni rok obrotowy, za który dostępne są dane liczbowe;
  - (ix) dług netto spółki na koniec ostatniego roku obrotowego, za który dostępne są dane liczbowe, nie jest wyższy niż 1,5-krotny całkowity kapitał własny spółki na koniec tego roku obrotowego.
- 4) Stopa zwrotu z obligacji lub pożyczki oraz stopa zwrotu z wszelkich obligacji i pożyczek o podobnych warunkach umownych wyemitowanych lub zaciągniętych przez tę samą spółkę w poprzednich trzech latach obrotowych nie przekracza wyższej z poniższych wartości:
- a) średniej stóp zwrotu z dwóch indeksów określonych zgodnie z pkt 6;
  - b) sumy 0,5 % i stopy zwrotu z indeksu, który spełnia wymóg zawarty w lit. d) tego punktu.
- 5) Stopa zwrotu z obligacji lub pożyczki oraz stopa zwrotu z obligacji i pożyczek o podobnych warunkach umownych wyemitowanych lub zaciągniętych przez tę samą spółkę w poprzednich trzech latach obrotowych nie przekracza wyższej z poniższych wartości:
- a) średniej stóp zwrotu z dwóch indeksów określonych zgodnie z pkt 7;
  - b) sumy 0,5 % i stopy zwrotu z indeksu, który spełnia wymóg zawarty w lit. b) tego punktu.
- 6) Do celów pkt 4 zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji określa dla obligacji lub pożyczki, o której mowa w pkt 1, stopę zwrotu, na dzień emisji tej

obligacji lub zaciągnięcia tej pożyczki, z dwóch indeksów, które spełniają wszystkie z poniższych wymogów:

- a) oba indeksy to szerokie indeksy rynkowe dla obligacji będących przedmiotem obrotu, dla których dostępna jest zewnętrzna ocena kredytowa;
  - b) obligacje będące przedmiotem obrotu wchodzące w skład dwóch indeksów są denominowane w tej samej walucie co obligacja lub pożyczka;
  - c) termin wymagalności obligacji będących przedmiotem obrotu wchodzących w skład dwóch indeksów jest zbliżony do terminu wymagalności obligacji lub pożyczki;
  - d) jeden z dwóch indeksów składa się z obligacji będących przedmiotem obrotu o stopniu jakości kredytowej 2;
  - e) jeden z dwóch indeksów składa się z obligacji będących przedmiotem obrotu o stopniu jakości kredytowej 4.
- 7) Do celów pkt 5 zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji określa dla obligacji lub pożyczki, o której mowa w pkt 2, stopę zwrotu, na dzień emisji tej obligacji lub zaciągnięcia tej pożyczki, z dwóch indeksów, które spełniają wszystkie z poniższych wymogów:
- a) oba indeksy spełniają wymogi określone w pkt 6 lit. a), b) i c);
  - b) jeden z dwóch indeksów składa się z obligacji będących przedmiotem obrotu o stopniu jakości kredytowej 3;
  - c) jeden z dwóch indeksów składa się z obligacji będących przedmiotem obrotu o stopniu jakości kredytowej 4.
- 8) Do celów pkt 4, jeżeli obligacja lub pożyczka, o której mowa w pkt 1, posiada cechy, inne niż cechy dotyczące ryzyka kredytowego lub braku płynności, które istotnie różnią się od cech obligacji będących przedmiotem obrotu wchodzących w skład dwóch indeksów określonych zgodnie z pkt 6, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dostosowuje stopę zwrotu z obligacji lub pożyczki, aby odzwierciedlić te różnice.
- 9) Do celów pkt 5, jeżeli obligacja lub pożyczka, o której mowa w pkt 2, posiada cechy, inne niż cechy dotyczące ryzyka kredytowego lub braku płynności, które istotnie różnią się od cech obligacji będących przedmiotem obrotu wchodzących w skład dwóch indeksów określonych zgodnie z pkt 7, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dostosowuje stopę zwrotu z obligacji lub pożyczki, aby odzwierciedlić te różnice.

Artykuł 176b

Wymogi dotyczące własnej wewnętrznej oceny kredytowej obligacji i pożyczek przeprowadzanej przez zakład

Wymogi, które do celów art. 176a pkt 3 lit. a) musi spełnić własna wewnętrzna ocena kredytowa obligacji lub pożyczki przeprowadzana przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, są następujące:

- a) obligacji lub pożyczce przypisuje się stopień jakości kredytowej na podstawie własnej wewnętrznej oceny kredytowej;

- b) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest w stanie wykazać w sposób zadowalający dla organu nadzoru, że własna wewnętrzna ocena kredytowa i stopień jakości kredytowej przypisany obligacji lub pożyczce na podstawie tej oceny są wiarygodne i właściwie odzwierciedlają ryzyko spreadu kredytowego obligacji lub pożyczki zawarte w podmodule określonym w art. 105 ust. 5 akapit drugi lit. d) dyrektywy 2009/138/WE;
- c) własna wewnętrzna ocena kredytowa uwzględnia wszystkie czynniki, które mogłyby mieć istotny wpływ na ryzyko kredytowe związane z obligacją lub pożyczką, w tym następujące czynniki:
  - (i) pozycję konkurencyjną emitenta;
  - (ii) jakość zarządzania emitenta;
  - (iii) politykę finansową emitenta;
  - (iv) ryzyko państwa;
  - (v) wpływ wszelkich obowiązujących warunków umownych;
  - (vi) historię wyników finansowych emitenta, w tym liczbę lat prowadzenia przez niego działalności;
  - (vii) wielkość emitenta i poziom zróżnicowania jego działalności;
  - (viii) ilościowy wpływ wyemitowania obligacji lub zaciągnięcia pożyczki na profil ryzyka i wskaźniki finansowe emitenta;
  - (ix) strukturę własnościową emitenta;
  - (x) złożoność modelu biznesowego emitenta;
- d) do przeprowadzenia własnej wewnętrznej oceny kredytowej wykorzystuje się wszystkie istotne informacje ilościowe i jakościowe;
- e) własna wewnętrzna ocena kredytowa, stopień jakości kredytowej przypisany na podstawie tej oceny oraz informacje wykorzystane w celu wsparcia własnej wewnętrznej oceny kredytowej są udokumentowane;
- f) własna wewnętrzna ocena kredytowa uwzględnia cechy porównywalnych aktywów, dla których dostępna jest ocena kredytowa przeprowadzona przez wyznaczoną ECAI;
- g) własna wewnętrzna ocena kredytowa uwzględnia tendencje w wynikach finansowych emitenta;
- h) własna wewnętrzna ocena kredytowa jest proceduralnie niezależna od decyzji o udzieleniu pożyczki;
- i) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji regularnie dokonuje przeglądu własnej wewnętrznej oceny kredytowej.

Artykuł 176c

**Ocena stopni jakości kredytowej obligacji i pożyczek na podstawie
zatwierdzonego modelu wewnętrznego**

- 1) Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w następujących sytuacjach:

- a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zawarł umowę (»umowę o wspólnej inwestycji«), aby zainwestować w obligacje lub pożyczki wspólnie z inną jednostką;
  - b) ta inna jednostka (»współinwestor«) jest jedną z następujących jednostek:
    - (i) instytucją zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stosującą metodę wewnętrznych ratingów, o której mowa w art. 143 ust. 1 tego rozporządzenia;
    - (ii) zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji stosującym model wewnętrzny zgodnie z art. 100 dyrektywy 2009/138/WE;
  - c) zgodnie z umową o wspólnej inwestycji zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji i współinwestor inwestują wspólnie w obligacje lub pożyczki, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI i w przypadku których dłużnicy nie złożyli zabezpieczenia spełniającego kryteria określone w art. 214;
  - d) umowa o wspólnej inwestycji stanowi, że współinwestor dzieli się z zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji informacjami na temat prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania określonego za pomocą stosowanej przez niego metody wewnętrznych ratingów lub, w stosownych przypadkach, na temat stopnia jakości kredytowej określonego za pomocą stosowanego przez niego modelu wewnętrznego dotyczące obligacji lub pożyczek, o których mowa w lit. c), w celu wykorzystania tych informacji do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.
- 2) Jeżeli spełnione są wszystkie kryteria określone w pkt 3–6, obligacje i pożyczki, o których mowa w pkt 1 lit. c), przypisuje się do stopni jakości kredytowej ustalonych w następujący sposób:
- a) w przypadku gdy współinwestor jest objęty zakresem pkt 1 lit. b) ppkt (i), stopnie jakości kredytowej ustala się na podstawie najbardziej aktualnego prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania określonego za pomocą metody wewnętrznych ratingów;
  - b) w przypadku gdy współinwestor jest objęty zakresem pkt 1 lit. b) ppkt (ii), stopnie jakości kredytowej są stopniami jakości kredytowej określonymi za pomocą modelu wewnętrznego.
- 3) Kryteria w niniejszym punkcie są następujące:
- a) emitent każdej obligacji lub pożyczki nie należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji;
  - b) emitent nie jest zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, jednostką infrastrukturalną, instytucją kredytową, firmą inwestycyjną, instytucją finansową, ZAFI, inwestycyjną spółką zarządzającą UCITS, instytucją pracowniczych programów emerytalnych ani niepodlegającą regulacji jednostką prowadzącą działalność finansową;
  - c) emitent ma siedzibę główną w państwie będącym członkiem EOG;
  - d) ponad 50 % rocznych przychodów emitenta jest denominowane w walutach państw będących członkami EOG lub OECD;

- e) co najmniej jeden z następujących warunków jest spełniony dla każdego z trzech ostatnich lat obrotowych kończących się przed dniem, w którym oblicza się kapitałowy wymóg wypłacalności:
  - obrót roczny emitenta przekracza 10 000 000 EUR;
  - suma bilansowa emitenta przekracza 10 000 000 EUR;
  - liczba personelu zatrudnionego przez emitenta przekracza 50 osób;
- 4) Kryteria w niniejszym punkcie są następujące:
  - a) umowa o wspólnej inwestycji określa rodzaje obligacji i pożyczek, które mają być zakupione, względnie udzielone, oraz mające zastosowanie kryteria oceny;
  - b) wspólninwestor dostarcza zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji wystarczających szczegółowych informacji na temat procesu podjęcia decyzji w sprawie zakupu obligacji lub udzielenia pożyczki, w tym zastosowanych kryteriów, struktury organizacyjnej wspólninwestora oraz przeprowadzonych przez niego kontroli;
  - c) wspólninwestor dostarcza zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji danych na temat wszystkich wniosków o obligacje i pożyczki, które mają być zakupione, względnie udzielone;
  - d) wspólninwestor dostarcza zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji szczegółowych informacji na temat wszystkich decyzji o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosków o obligacje i pożyczki, które mają być zakupione, względnie udzielone;
  - e) wspólninwestor utrzymuje ekspozycję na poziomie co najmniej 20 % wartości nominalnej każdej obligacji lub pożyczki;
  - f) proces podjęcia decyzji w sprawie zakupu obligacji lub udzielenia pożyczki jest taki sam jak proces przeprowadzany przez wspólninwestora w odniesieniu do jego innych inwestycji w porównywalne obligacje i pożyczki;
  - g) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji inwestuje we wszystkie obligacje i pożyczki z rodzajów, o których mowa w lit. a), w odniesieniu do których wspólninwestor podejmuje decyzję o zatwierdzeniu wniosku o obligację lub pożyczkę;
  - h) wspólninwestor dostarcza zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji informacji umożliwiających zakładowi zrozumienie metody wewnętrznych ratingów lub, w stosownych przypadkach, modelu wewnętrznego i jego ograniczeń, jak również jego adekwatności i stosowności, a w szczególności:
    - (i) opis metody wewnętrznych ratingów lub, w stosownych przypadkach, modelu wewnętrznego, w tym danych wejściowych i czynników ryzyka, ilościowego określenia parametrów ryzyka i podstawowych metod oraz ogólnej zastosowanej metodyki;
    - (ii) opis zakresu stosowania metody wewnętrznych ratingów lub, w stosownych przypadkach, modelu wewnętrznego;

- (iii) opis procesu walidacji modelu oraz innych procesów umożliwiających monitorowanie wyników modelu, poddawanie z biegiem czasu przeglądowi stosowności jego specyfikacji oraz badanie wyników metody wewnętrznych ratingów lub, w stosownych przypadkach, modelu wewnętrznego w świetle zgromadzonych doświadczeń.
- 5) W przypadku gdy wspólninwestor jest objęty zakresem pkt 1 lit. b) ppkt (i):
  - a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji wyraźnie dokumentuje, któremu stopniowi jakości kredytowej odpowiada prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania określone w ramach oceny przeprowadzonej przez instytucję za pomocą metody wewnętrznych ratingów;
  - b) dokonywane przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przyporządkowanie prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania do stopni jakości kredytowej zapewnia, aby otrzymany poziom wymogu kapitałowego dla podmodułu ryzyka spreadu kredytowego, o którym mowa w art. 105 ust. 5 akapit drugi lit. d) dyrektywy 2009/138/WE, dotyczący przedmiotowej obligacji lub pożyczki był odpowiedni;
  - c) przyporządkowania dokonuje się na podstawie tabeli 1 zawartej w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1799*****;
  - d) przed przyporządkowaniem w ostrożny sposób dokonuje się dostosowań w prawdopodobieństwie niewykonania zobowiązania, uwzględniając czynniki jakościowe określone w art. 7 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799;
  - e) dostosowania w prawdopodobieństwie niewykonania zobowiązania dokonuje się w jednej z następujących sytuacji:
    - (i) horyzont czasowy objęty metodą wewnętrznych ratingów znacznie odbiega od trzyletniego horyzontu czasowego określonego w art. 4 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1799;
    - (ii) definicja niewykonania zobowiązania zastosowana w metodzie wewnętrznych ratingów znacznie odbiega od definicji określonej w art. 4 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego.
- 6) W przypadku gdy wspólninwestor jest objęty zakresem pkt 1 lit. b) ppkt (ii), model wewnętrzny zapewnia, aby otrzymany poziom wymogu kapitałowego dla podmodułu ryzyka spreadu kredytowego, o którym mowa w art. 105 ust. 5 akapit drugi lit. d) dyrektywy 2009/138/WE, dotyczący przedmiotowej obligacji lub pożyczki był odpowiedni.

***** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1799 z dnia 7 października 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące przyporządkowania ocen kredytowych wystawianych przez zewnętrzne instytucje oceny jakości kredytowej dla ryzyka kredytowego zgodnie z art. 136 ust. 1 oraz art. 136 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 275 z 12.10.2016, s. 3)³⁷;

- 38) w art. 180 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego lit. b) ekspozycje w formie obligacji i pożyczek w pełni, bezwarunkowo i nieodwołanie gwarantowanych przez jednostki samorządu regionalnego i władze lokalne wymienione w art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2011*****, jeżeli gwarancja spełnia wymogi określone w art. 215 niniejszego rozporządzenia, są traktowane jak ekspozycje wobec rządów centralnych.

***** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2011 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do wykazów jednostek samorządu regionalnego i władz lokalnych, ekspozycje wobec których należy traktować jako ekspozycje wobec rządu centralnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (Dz.U. L 295 z 12.11.2015, s. 3).”;

b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Ekspozycjom w formie obligacji i pożyczek wobec jednostek samorządu terytorialnego i władz lokalnych państw członkowskich, niewymienionych w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2011, przypisuje się czynnik ryzyka *stress_i* z tabeli zawartej w ust. 3 odpowiadający stopniowi jakości kredytowej 2.

3b. Ekspozycjom w formie obligacji i pożyczek w pełni, bezwarunkowo i nieodwołanie gwarantowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego lub władzę lokalną państwa członkowskiego niewymienioną w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2011, jeżeli gwarancja spełnia wymogi określone w art. 215 niniejszego rozporządzenia, przypisuje się czynnik ryzyka *stress_i* z tabeli zawartej w ust. 3 odpowiadający stopniowi jakości kredytowej 2.”;

39) w art. 182 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 skreśla się ostatnie zdanie;

b) dodaje się ust. 6–11 w brzmieniu:

„6. Do celów ust. 4 ekspozycjom wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, w przypadku gdy zakład spełnia obowiązujący go minimalny wymóg kapitałowy, przypisuje się stopień jakości kredytowej na podstawie współczynnika wypłacalności tego zakładu, przyporządkowując współczynniki wypłacalności i stopnie jakości kredytowej w następujący sposób:

Współczynnik wypłacalności	196 %	175 %	122 %	100 %	95 %
Stopień jakości kredytowej	1	2	3	3,82	5

Jeżeli współczynnik wypłacalności przyjmuje wartość mieszczącą się między współczynnikami wypłacalności określonymi w tabeli powyżej, stopień jakości kredytowej wyznacza się metodą interpolacji liniowej stopni jakości kredytowej odpowiadających najbliższym wartościom współczynników wypłacalności określonym w powyższej tabeli. Jeżeli

współczynnik wypłacalności jest niższy od 95 %, stopień jakości kredytowej wynosi 5. Jeżeli współczynnik wypłacalności jest wyższy niż 196 %, stopień jakości kredytowej wynosi 1.

Do celów niniejszego ustępu „współczynnik wypłacalności” oznacza stosunek kwoty środków własnych dopuszczonej na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności i kapitałowego wymogu wypłacalności, z zastosowaniem najnowszych dostępnych wartości.

7. Do celów ust. 4 ekspozycjom wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, w przypadku gdy zakład nie spełnia obowiązującego go minimalnego wymogu kapitałowego, przypisuje się stopień jakości kredytowej 6.

8. Przepisy ust. 6 i 7 niniejszego artykułu stosuje się wyłącznie od pierwszego dnia, w którym zakład odpowiadający danej ekspozycji podał do publicznej wiadomości sprawozdanie na temat wypłacalności i kondycji finansowej, o którym mowa w art. 51 dyrektywy 2009/138/WE. Przed tym dniem ekspozycjom przypisuje się stopień jakości kredytowej 3,82.

9. Do celów ust. 4 ekspozycjom wobec zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji z państwa trzeciego, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, mających siedzibę w państwie trzecim posiadającym system wypłacalności uznawany za równoważny z systemem wypłacalności ustanowionym w dyrektywie 2009/138/WE zgodnie z art. 227 tej dyrektywy, które to zakłady spełniają wymogi wypłacalności obowiązujące w tym państwie trzecim, przypisuje się stopień jakości kredytowej 3,82.

10. Do celów ust. 4 ekspozycjom wobec instytucji kredytowych i instytucji finansowych, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, spełniających wymogi wypłacalności określone w dyrektywie 2013/36/UE i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI, przypisuje się stopień jakości kredytowej 3,82.

11. Do celów ust. 4 ekspozycjom innym niż ekspozycje, którym stopień jakości kredytowej przypisano na podstawie ust. 5–10, przypisuje się stopień jakości kredytowej 5.”;

40) art. 184 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ekspozycja, której dotyczy niewykonanie zobowiązania dotyczące ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów *i*, jest pomniejszana o kwotę ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania przez kontrahentów należących do tej ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów *i* w przypadku której czynnik ryzyka dla ryzyka koncentracji aktywów wspomniany w art. 186 i 187 wynosi 0 %.”;

41) w art. 186 skreśla się ust. 2–6;

42) w art. 187 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów lit. b) ekspozycje, które są objęte w całości, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarancją jednostek samorządu regionalnego i władz lokalnych wymienionych w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2011, jeżeli gwarancja ta spełnia wymogi określone w art. 215 niniejszego rozporządzenia, są traktowane jak ekspozycje wobec rządów centralnych.”;

b) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Ekspozycjom wobec jednostek samorządu terytorialnego i władz lokalnych państw członkowskich niewymienionych w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2011 przypisuje się czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów odpowiadający średniej ważonej stopnia jakości kredytowej wynoszącej 2 zgodnie z ust. 4.

4b. Ekspozycjom w pełni, bezwarunkowo i nieodwołalnie gwarantowanym przez jednostkę samorządu terytorialnego lub władzę lokalną państwa członkowskiego niewymienioną w art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2011, jeżeli gwarancja ta spełnia wymogi określone w art. 215 niniejszego rozporządzenia, przypisuje się czynnik ryzyka g_i dla ryzyka koncentracji aktywów odpowiadający średniej ważonej stopnia jakości kredytowej wynoszącej 2 zgodnie z ust. 4.”;

43) w art. 189 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) umów ograniczania ryzyka, obejmujących umowy reasekuracji, spółki celowe (podmioty specjalnego przeznaczenia) oraz sekurytyzację ubezpieczeniową.”;

(ii) dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) instrumentów pochodnych innych niż kredytowe instrumenty pochodne objęte podmodułem ryzyka spreadu kredytowego.”;

b) w ust. 6 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) ryzyko kredytowe związane z aktywami złożonymi jako zabezpieczenie u kontrahenta centralnego lub członka rozliczającego, które są wyłączone z masy upadłościowej.”;

44) w art. 192 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zawarły umowy o kompensowaniu zobowiązań obejmujące wiele instrumentów pochodnych stanowiących ekspozycję kredytową wobec tego samego kontrahenta, mogą one obliczyć stratę z tytułu niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tych instrumentów pochodnych, jak określono w ust. 3–3c, na podstawie łącznego skutku ekonomicznego wszystkich instrumentów pochodnych objętych tą samą umową o kompensowaniu zobowiązań, jeżeli spełnione są przepisy art. 209 i 210 w odniesieniu do kompensowania zobowiązań.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dotycząca instrumentu pochodnego objętego zakresem art. 192a ust. 1 jest równa:

$$LGD = \max(18\% \cdot (Derivative + 50\% \cdot RM_{fin}) - 50\% \cdot F' \cdot Value; 0)$$

gdzie:

- a) *Derivative* oznacza wartość instrumentu pochodnego określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
  - b) RM_{fin} oznacza wielkość efektu ograniczania ryzyka rynkowego przez instrument pochodny;
  - c) *Value* oznacza wartość aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
  - d) F' oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do instrumentu pochodnego w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego kontrahenta.”;
- c) dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Nie naruszając ust. 3, strata z tytułu niewykonania zobowiązania dotycząca instrumentu pochodnego objętego zakresem art. 192a ust. 2 jest równa:

$$LGD = \max(16\% \cdot (Derivative + 50\% \cdot RM_{fin}) - 50\% \cdot F'' \cdot Value; 0)$$

gdzie:

- a) *Derivative* oznacza wartość instrumentu pochodnego zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) RM_{fin} oznacza wielkość efektu ograniczania ryzyka rynkowego przez instrument pochodny;
- c) *Value* oznacza wartość aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
- d) F'' oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do instrumentu pochodnego w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego kontrahenta.

3b. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dotycząca instrumentów pochodnych innych niż te, o których mowa w ust. 3 i 3a, pod warunkiem że kontrakt na instrumenty pochodne spełnia wymogi określone w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jest równa:

$$LGD = \max(90\% \cdot (Derivative + 50\% \cdot RM_{fin}) - 50\% \cdot F''' \cdot Value; 0)$$

gdzie:

- a) *Derivative* oznacza wartość instrumentu pochodnego określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) RM_{fin} oznacza wielkość efektu ograniczania ryzyka rynkowego przez instrument pochodny;

- c) *Value* oznacza wartość aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
  - d) F''' oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do instrumentu pochodnego w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego kontrahenta.
- 3c. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dotycząca instrumentów pochodnych nieobjętych ust. 3, 3a i 3b jest równa:

$$LGD = \max(90\% \cdot (Derivative + RM_{fin}) - F''' \cdot Collateral; 0)$$

gdzie:

- a) *Derivative* oznacza wartość instrumentu pochodnego określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
  - b) RM_{fin} oznacza wielkość efektu ograniczania ryzyka rynkowego przez instrument pochodny;
  - c) *Collateral* oznacza wartość zabezpieczenia skorygowaną o ryzyko w stosunku do instrumentu pochodnego;
  - d) F''' oznacza czynnik uwzględniający skutki ekonomiczne umowy zabezpieczenia w odniesieniu do instrumentu pochodnego w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego kontrahenta.
- 3d. Jeżeli stratę z tytułu niewykonania zobowiązania dotyczącą instrumentów pochodnych oblicza się na podstawie określonej w ust. 1 akapit drugi, do celów ust. 3–3c zastosowanie mają następujące zasady:
- a) wartość instrumentu pochodnego jest sumą wartości instrumentów pochodnych objętych umową o kompensowaniu zobowiązań;
  - b) efekt ograniczenia ryzyka określa się na poziomie kombinacji instrumentów pochodnych objętych umową o kompensowaniu zobowiązań;
  - c) skorygowaną o ryzyko wartość zabezpieczenia określa się na poziomie kombinacji instrumentów pochodnych objętych umową o kompensowaniu zobowiązań.”;
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Strata z tytułu niewykonania zobowiązania dotycząca kredytu zabezpieczonego hipotecznie jest równa:

$$LGD = \max(Loan - (80\% \times Mortgage + Guarantee); 0)$$

gdzie:

- a) *Loan* oznacza wartość kredytu zabezpieczonego hipotecznie określoną zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE;
- b) *Mortgage* oznacza wartość hipoteki skorygowaną o ryzyko;
- c) *Guarantee* oznacza kwotę, jaką gwarant musiałby zapłacić zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji w przypadku, gdyby dłużnik

kredytu hipotecznego nie wykonał zobowiązania w momencie, gdy wartość nieruchomości stanowiącej hipotekę była równa 80 % skorygowanej o ryzyko wartości hipoteki.

Do celów lit. c) gwarancję uznaje się wyłącznie wtedy, gdy została ona udzielona przez kontrahenta wymienionego w art. 180 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)–d) i jest zgodna z wymogami określonymi w art. 209, 210 i art. 215 lit. a)–e).”;

45) dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Artykuł 192a

Ekspozycje wobec uczestników rozliczających

1. Do celów art. 192 ust. 3 instrument pochodny jest objęty zakresem niniejszego ustępu, jeżeli spełnione są następujące wymogi:
  - a) instrument pochodny jest transakcją związaną z kontrahentem centralnym, w której zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest klientem;
  - b) pozycje i aktywa zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji związane z tą transakcją są odróżnione i wyodrębnione, na poziomie zarówno uczestnika rozliczającego, jak i kontrahenta centralnego, od pozycji i aktywów zarówno uczestnika rozliczającego, jak i pozostałych klientów tego uczestnika rozliczającego, a wspomniane pozycje i aktywa są w wyniku tego odróżnienia i wyodrębnienia wyłączone z masy upadłościowej w przypadku niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub innych klientów lub niewypłacalności uczestnika rozliczającego lub jego innego klienta lub innych klientów;
  - c) przepisy, regulacje, zasady i ustalenia umowne mające zastosowanie do zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji bądź kontrahenta centralnego lub dla nich wiążące ułatwiają przeniesienie pozycji klienta związanych z tą transakcją oraz odpowiednich zabezpieczeń na innego uczestnika rozliczającego w mającym zastosowanie okresie ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia w przypadku niewykonania zobowiązania przez pierwotnego uczestnika rozliczającego lub jego niewypłacalności. W takiej sytuacji pozycje klienta i odpowiednie zabezpieczenia przenosi się według wartości rynkowej, chyba że klient zwróci się o rozliczenie danej pozycji według wartości rynkowej;
  - d) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dysponuje niezależną, pisemną opinią prawną z uzasadnieniem, z której wynika, że w przypadku zakwestionowania na drodze sądowej właściwe sądy i organy administracyjne na podstawie jednego z następujących praw stwierdziłyby, że klient nie ponosi strat z tytułu niewypłacalności uczestnika rozliczającego lub któregośkolwiek z klientów tego uczestnika rozliczającego:
    - (i) prawa właściwego dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, jego uczestnika rozliczającego lub kontrahenta centralnego;
    - (ii) prawa regulującego transakcję;
    - (iii) prawa regulującego zabezpieczenie;

- (iv) prawa regulującego dowolną umowę lub porozumienie niezbędne do celów spełnienia wymogów określonych w lit. b);
- e) kontrahent centralny jest kwalifikującym się kontrahentem centralnym.

2. Do celów art. 192 ust. 3a instrument pochodny jest objęty zakresem niniejszego ustępu, jeżeli spełnione są wymogi określone w ust. 1, z wyjątkiem tego, że od zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji nie wymaga się ochrony przed stratami w przypadku wspólnego niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego i innego klienta tego uczestnika rozliczającego.”;

- 46) art. 196 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 196

Wielkość efektu ograniczania ryzyka

Wielkość efektu ograniczania ryzyka dla ryzyka aktuarialnego lub rynkowego w przypadku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego stanowi większa spośród dwóch wartości: zero albo różnica między następującymi wymogami kapitałowymi:

- a) hipotetycznym wymogiem kapitałowym dla ryzyka aktuarialnego lub rynkowego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, obliczonym zgodnie z sekcjami 1–5 niniejszego rozdziału, który miałby zastosowanie w przypadku braku umowy reasekuracji, sekurytyzacji lub instrumentu pochodnego;
- b) wymogiem kapitałowym dla ryzyka rynkowego lub aktuarialnego zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji.”;

- 47) w art. 197 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli spełnione są kryteria określone w art. 214 niniejszego rozporządzenia, skorygowana o ryzyko wartość zabezpieczenia dostarczonego w formie papierów wartościowych, o którym mowa w art. 1 pkt 26 lit. b), jest równa różnicy między wartością aktywów posiadanych w charakterze zabezpieczenia, wycenionych zgodnie z art. 75 dyrektywy 2009/138/WE oraz korektą o ryzyko rynkowe, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, o ile spełnione są oba następujące warunki:”;

- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli w przypadku niewypłacalności kontrahenta określenie proporcjonalnego udziału zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w masie upadłościowej niewypłacalnego kontrahenta przekraczającej wartość zabezpieczenia nie uwzględnia faktu, że zakład uzyskuje zabezpieczenie, wszystkie czynniki F , F' , F'' i F''' , o których mowa w art. 192 ust. 2–3c, wynoszą 100 %. We wszystkich innych przypadkach czynniki te wynoszą odpowiednio 50 %, 18 %, 16 % i 90 %.”;

- 48) w art. 199 dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. Niezależnie od ust. 2–11 ekspozycjom, o których mowa w art. 192 ust. 3, przypisuje się prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania równe 0,002 %.

13. Niezależnie od ust. 2–12 ekspozycjom, o których mowa w art. 192 ust. 3a, przypisuje się prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania równe 0,01 %.”;

- 49) art. 201 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) suma obejmuje wszelkie możliwe kombinacje (*j,k*) prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania dla ekspozycji wobec pojedynczych kontrahentów, zgodnie z art. 199;”;
- 50) w art. 207 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do celów ust. 1 wartość odroczonego podatku dochodowego jest obliczana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2, nie naruszając ust. 2a, 2b i 2c niniejszego artykułu.”;
- b) dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:
- „2a. Jeżeli strata, o której mowa w ust. 1, doprowadziłaby do wzrostu wartości aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego, zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie wykorzystują tego wzrostu do celów korekty, o której mowa we wspomnianym ustępie, chyba że są w stanie wykazać w sposób zadowalający organ nadzoru, że prawdopodobne jest, że w przyszłości osiągnięty zostanie dochód podlegający opodatkowaniu, który pozwoli na wykorzystanie tego wzrostu, z uwzględnieniem wszystkich poniższych elementów:
- a) wszelkich wymogów prawnych lub regulacyjnych dotyczących terminów przeniesienia na kolejny okres nierozliczonych strat podatkowych lub niewykorzystanych ulg podatkowych;
- b) wielkości straty, o której mowa w ust. 1, i jej wpływu na bieżącą i przyszłą sytuację finansową zakładu, a także na ustalanie cen produktów ubezpieczeniowych, rentowność rynku, popyt ubezpieczeniowy, pokrycie reasekuracyjne i inne zmienne makroekonomiczne;
- c) zwiększonej niepewności co do przyszłego zysku po odnotowaniu straty, o której mowa w ust. 1, jak również rosnącego stopnia niepewności co do przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu po odnotowaniu tej straty, w miarę wydłużania horyzontu prognozy.
- 2b. W celu wykazania prawdopodobnej dostępności przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji nie przyjmują założeń korzystniejszych od założeń wykorzystywanych do wyceny i wykorzystania aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego zgodnie z art. 15.
- 2c. W celu wykazania prawdopodobnej dostępności przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu założenia przyjmowane przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji spełniają następujące warunki:
- a) nie zakłada się sprzedaży w ramach nowej działalności, której wielkość przekracza wielkość przewidywaną do celów planowania działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- b) nie zakłada się sprzedaży w ramach nowej działalności wykraczającej poza horyzont planowania działalności zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji oraz poza okres przekraczający maksymalnie pięć lat;
- ”

- c) przyjmuje się, że stopy zwrotu z inwestycji zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji w następstwie straty, o której mowa w ust. 1, są równe domyślnym zwrotom dla stóp forward wynikających z odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka po poniesieniu tej straty, chyba że zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest w stanie przedstawić wiarygodne dowody na to, że prawdopodobny zwrot przewyższy te domyślne zwroty;
- d) nie naruszając lit. a), jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji ustala horyzont prognozowania zysków z nowej działalności, który jest dłuższy niż horyzont planowania działalności, ustala się ograniczony horyzont prognozowania i stosuje się odpowiednie redukcje wartości w odniesieniu do przewidywanych zysków z nowej działalności, które wykraczają poza horyzont planowania działalności zakładu. Zakłada się, że takie redukcje wartości wzrastają, im dalej w przyszłość wybiegają prognozowane zyski.

2d. Zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji mogą zakładać realizację przyszłych działań zarządu w następstwie straty, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem przestrzegania przepisów określonych w art. 23.”;

51) art. 208 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji dokonują przeniesienia ryzyka aktuarialnych na podstawie umów reasekuracji ograniczonej zdefiniowanej w art. 210 ust. 3 dyrektywy 2009/138/WE, która to reasekuracja ograniczona jest zgodna z wymogami określonymi w art. 209, 211 i 213 niniejszego rozporządzenia, umowy te uznaje się w obliczeniach opartych na scenariuszu określonych w tytule I rozdział V sekcje 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia tylko w takim zakresie, w jakim ryzyko aktuarialne zostaje przeniesione na kontrahenta umowy. Niezależnie od poprzedniego zdania, reasekuracja ograniczona lub podobne rozwiązania, w przypadku których skuteczne przeniesienie ryzyka jest porównywalne do reasekuracji ograniczonej, nie są uwzględniane przy ustalaniu miar wartości ryzyka składki i rezerw zgodnie z art. 116 i 147 niniejszego rozporządzenia lub obliczaniu parametrów specyficznych dla danego zakładu zgodnie z sekcją 13 niniejszego rozdziału.”;

52) art. 209 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli warunki umowne dotyczące technik ograniczania ryzyka obowiązują przez okres krótszy niż 12 miesięcy, a zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zamierza zastąpić daną technikę ograniczania ryzyka w momencie jej wygaśnięcia innymi podobnymi warunkami umownymi, lub gdy dana technika ograniczania ryzyka jest przedmiotem korekty odzwierciedlającej zmiany w ekspozycji, którą obejmuje, wówczas taka technika ograniczania ryzyka jest całkowicie uwzględniana przy wyznaczaniu podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności, o ile spełnione są wszystkie następujące kryteria jakościowe:

- a) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiada pisemną strategię zastąpienia lub korekty techniki ograniczania ryzyka obejmującą sytuacje takie jak sytuacja, w której zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji stosuje kombinację wielu warunków umownych w celu przeniesienia ryzyka, o którym mowa w art. 210 ust. 5;

- b) zastąpienie lub korekta techniki ograniczania ryzyka następuje częściej niż raz w tygodniu tylko w przypadkach, gdy bez zastąpienia lub korekty zdarzenie miałooby istotny, niekorzystny wpływ na wypłacalność zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;
- c) zastąpienie lub korekta techniki ograniczania ryzyka nie są uwarunkowane przyszłym zdarzeniem znajdującym się poza kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, a jeżeli zastąpienie lub korekta techniki ograniczania ryzyka są uwarunkowane przyszłym zdarzeniem znajdującym się pod kontrolą zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, to warunki takiego zastąpienia lub takiej korekty są jasno udokumentowane w pisemnej strategii, o której mowa w lit. a);
- d) zastąpienie lub korekta techniki ograniczania ryzyka są w sposób realistyczny oparte na zastąpieniach i korektach dokonanych wcześniej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji oraz są zgodne z bieżącymi praktykami i strategią działalności zakładu;
- e) nie istnieje istotne ryzyko związane z brakiem możliwości zastąpienia lub korekty techniki ograniczania ryzyka ze względu na brak płynności na rynku;
- f) ryzyko, że koszty zastąpienia lub korekty techniki ograniczania ryzyka wzrosną w ciągu kolejnych 12 miesięcy, jest odzwierciedlone w kapitałowym wymogu wypłacalności;
- g) zastąpienie lub korekta techniki ograniczania ryzyka nie są sprzeczne z wymogami, które mają zastosowanie do przyszłych działań zarządu określonych w art. 23 ust. 5;
- h) pierwotny umowny termin zapadalności nie jest krótszy niż jeden miesiąc w przypadkach, gdy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przenosi ryzyka w drodze zakupu lub emisji instrumentów finansowych;
- i) pierwotny umowny termin zapadalności nie jest krótszy niż trzy miesiące, jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przenosi ryzyka aktuarialne za pomocą umów reasekuracji lub spółek celowych (podmiotów specjalnego przeznaczenia).”;

53) w art. 210 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli w celu przeniesienia ryzyka zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji stosuje kombinację wielu warunków umownych, każdy z warunków umownych musi indywidualnie spełniać wymogi określone w ust. 1 i 4, natomiast warunki umowne w kombinacji muszą spełniać wymogi określone w ust. 2 i 3.”;

54) w art. 211 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z państwa trzeciego, który nie ma siedziby w państwie posiadającym system wypłacalności uznawany za równoważny lub tymczasowo równoważny zgodnie z art. 172 dyrektywy 2009/138/WE i któremu został przypisany stopień jakości kredytowej 3 lub lepszy, zgodnie z rozdziałem I sekcja 2 niniejszego tytułu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli kontrahentem umowy reasekuracji jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który przestał spełniać kapitałowy wymóg wypłacalności po zawarciu umowy reasekuracji, ochrona zapewniana przez technikę ograniczania ryzyka ubezpieczeniowego może zostać częściowo uznana przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od momentu, gdy kontrahent przestaje spełniać kapitałowy wymóg wypłacalności. W tym przypadku skutek techniki ograniczania ryzyka zostaje ograniczony o procent, w jakim naruszono kapitałowy wymóg wypłacalności. Gdy tylko kontrahent ponownie zacznie spełniać kapitałowy wymóg wypłacalności, skutek techniki ograniczania ryzyka nie jest dłużej ograniczany. Jeżeli kontrahent w ciągu tego okresu sześciu miesięcy nie zacznie ponownie spełniać kapitałowego wymogu wypłacalności, skutki techniki ograniczania ryzyka nie są już uznawane. Jeżeli przed upływem okresu sześciu miesięcy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji stwierdzi, że istnieje małe prawdopodobieństwo, aby kontrahent był w stanie zacząć ponownie spełniać kapitałowy wymóg wypłacalności w tym okresie, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie uwzględnia już skutków techniki ograniczania ryzyka w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności.”;

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nie naruszając ust. 3, jeżeli kontrahentem umowy reasekuracji jest zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, który przestał spełniać minimalny wymóg kapitałowy po zawarciu umowy reasekuracji, skutek techniki ograniczania ryzyka przestaje być uwzględniany w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności.”;

55) art. 212 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji dokonuje przeniesienia ryzyka w celu doprowadzenia do uwzględnienia techniki ograniczania ryzyka w podstawowym kapitałowym wymogu wypłacalności, w przypadkach innych niż wskazane w art. 211 ust. 1, w tym przeniesień w drodze zakupu lub emisji instrumentów finansowych, to oprócz kryteriów jakościowych określonych w art. 209 i 210 muszą być spełnione kryteria jakościowe przewidziane w ust. 2–5.”;

56) art. 213 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niespełniania kryteriów jakościowych określonych w art. 211 ust. 1 lub art. 212 ust. 4 lub 5 zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji tylko wtedy uwzględniają techniki ograniczania ryzyka przy obliczaniu podstawowego kapitałowego wymogu wypłacalności, jeżeli spełnione jest jedno z następujących kryteriów:

- a) technika ograniczania ryzyka spełnia kryteria jakościowe określone w art. 209, 210 oraz art. 212 ust. 2 i 3 oraz istnieją umowy zabezpieczenia spełniające kryteria przewidziane w art. 214;
- b) technice ograniczania ryzyka towarzyszy inna technika ograniczania ryzyka, która – w przypadku gdy jest traktowana łącznie z pierwszą techniką – spełnia kryteria jakościowe określone w art. 209 i 210 oraz art. 212 ust. 2 i 3, a kontrahenci tej innej techniki ograniczania ryzyka spełniają wymogi określone w art. 211 ust. 1 i art. 212 ust. 4 i 5.”;

57) w art. 218 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) współczynnik korygujący dla reasekuracji nieproporcjonalnej, o którym mowa w art. 117 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o ile istnieje uznawalna umowa reasekuracji nadwyżki szkody lub uznawalna umowa reasekuracji nadwyżki szkodowości dla danego segmentu zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;”;
  - (ii) lit. c) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) współczynnik korygujący dla reasekuracji nieproporcjonalnej, o którym mowa w art. 148 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o ile istnieje uznawalna umowa reasekuracji nadwyżki szkody lub uznawalna umowa reasekuracji nadwyżki szkodowości dla danego segmentu zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;”;
- b) w ust. 2 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Umowa reasekuracji nadwyżki szkody lub umowa reasekuracja nadwyżki szkodowości dla danego segmentu jest traktowana jako uznawalna, o ile spełnia następujące warunki;”;
  - (ii) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku umowy reasekuracji nadwyżki szkody umowa ta przewiduje pełne odszkodowanie do określonego limitu lub bez limitu za straty zakładu cedującego ryzyko, które są związane albo z pojedynczymi roszczeniami ubezpieczeniowymi albo ze wszystkimi roszczeniami ubezpieczeniowymi na podstawie tej samej polisy w określonym okresie czasu i które są wyższe niż określona część zachowka zakładu cedującego ryzyko;”;
  - (iii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) w przypadku umowy reasekuracji nadwyżki szkodowości umowa ta przewiduje pełne odszkodowanie do określonego limitu lub bez limitu za zagregowane straty zakładu cedującego ryzyko, które są związane ze wszystkimi roszczeniami ubezpieczeniowymi w danym segmencie lub jednorodnymi grupami ryzyka w obrębie danego segmentu w określonym okresie czasu i które są wyższe niż określona część zachowka zakładu cedującego ryzyko;”;
- c) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów niniejszego artykułu »umowa reasekuracji nadwyżki szkody« oznacza również uzgodnienia ze spółkami celowymi (podmiotami specjalnego przeznaczenia), które przewidują przeniesienie ryzyka równoważne z umową reasekuracji nadwyżki szkody, a »umowa reasekuracji nadwyżki szkodowości« oznacza również uzgodnienia ze spółkami celowymi (podmiotami specjalnego przeznaczenia), które przewidują przeniesienie ryzyka równoważne z umową reasekuracji nadwyżki szkodowości.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji zawarł wiele umów reasekuracji nadwyżki szkody lub wiele umów reasekuracji nadwyżki szkodowości, z których każda spełnia indywidualnie wymóg określony w ust. 2 lit. d), a w kombinacji spełniają one wymogi określone w ust. 2 lit. a), b) i c), ich kombinację traktuje się jako pojedynczą uznawalną umowę reasekuracji nadwyżki szkody lub, w stosownych przypadkach, pojedynczą uznawalną umowę reasekuracji nadwyżki szkodowości.”;

58) art. 220 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku istnienia uznawalnej umowy reasekuracji nadwyżki szkody metoda reasekuracji nieproporcjonalnej 1 lub – w przypadku istnienia uznawalnej umowy reasekuracji nadwyżki szkodowości – metoda reasekuracji nieproporcjonalnej 2 dla parametrów specyficznych dla zakładu zastępujących parametry standardowe, o których mowa w art. 218 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 218 ust. 1 lit. c) ppkt (iii);”;

59) w art. 260 ust. 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) odroczone podatki dochodowe:

- (i) działania związane z wyborem przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji metod i założeń służących wykazaniu kwoty i możliwości odzyskania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat;
- (ii) zaangażowanie odpowiednich kluczowych funkcji w dobór i ocenę metod i założeń służących wykazaniu kwoty i możliwości odzyskania zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat; sposób, w jaki wynik tej oceny jest zgłaszany organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu, w tym ocena podstawowych założeń zastosowanych przy prognozowaniu przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu do celów art. 15 i 207, a także objaśnienie wszelkich wątpliwości związanych z tymi założeniami, za co w każdym przypadku odpowiada funkcja aktuarialna albo funkcja zarządzania ryzykiem;
- (iii) rodzaje ryzyka, na które zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji jest lub może być narażony, przy uwzględnieniu potencjalnych przyszłych zmian w profilu ryzyka zakładu wynikających ze strategii działalności zakładu lub otoczenia gospodarczego i finansowego, w tym ryzyko operacyjne i potencjalne zmiany w zdolności odroczonego podatku dochodowego zakładu do pokrywania strat. Ocena ta obejmuje ogólną zależność wypłacalności i kondycji finansowej od odroczonego podatku dochodowego oraz jej spójność z polityką zarządzania ryzykiem.”;

60) w art. 297 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. i) w brzmieniu:

„i) informacje dotyczące odroczonego podatku dochodowego, które zawierają co najmniej wszystkie poniżej wymienione informacje:

- (i) opis wyliczonej kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego bez przeprowadzenia oceny ich możliwego wykorzystania oraz zakres, w jakim przedmiotowe aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego zostały ujęte;
  - (ii) w przypadku ujętych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opis aktywów, które prawdopodobnie zostaną wykorzystane, odnoszący się do możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu oraz do odwrócenia ujęcia zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego związanych z podatkiem dochodowym nałożonym przez te same organy podatkowe;
  - (iii) w odniesieniu do aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego netto obliczonych jako różnica pomiędzy kwotą uznanych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego a kwotą zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego – wszystkie poniżej wymienione informacje:
    - potwierdzenie, że przedmiotowe aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego netto są dostępne jako pozycje podstawowych środków własnych zaklasyfikowane jako Tier III zgodnie z art. 76 lit. a) ppkt (iii);
    - opis kwoty przedmiotowych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego netto, które są uznawane za dopuszczalne środki własne, z zastosowaniem limitów dopuszczalności określonych w art. 82;
    - jeżeli kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest znacząca, opis podstawowych założeń przyjętych do prognozowania możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu do celów art. 15.”;
- b) w ust. 2 dodaje się lit. i) w brzmieniu:
- „i) informacje dotyczące zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat, które zawierają co najmniej wszystkie poniżej wymienione informacje:
    - (i) kwotę, o którą kapitałowy wymóg wypłacalności został skorygowany ze względu na zdolność odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat, a także opis zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego, przeniesienia strat na wcześniejsze okresy oraz możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu, wykorzystanych do wykazania możliwego wykorzystania;
    - (ii) jeżeli kwota aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest znacząca, opis podstawowych założeń przyjętych do prognozowania możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu do celów art. 207.”;
- 61) w art. 311 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się lit. d) w brzmieniu:
- „d) informacje dotyczące odroczonego podatku dochodowego, które zawierają co najmniej wszystkie poniżej wymienione informacje:
    - (i) opis wyliczonej kwoty aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego bez przeprowadzenia oceny ich możliwego wykorzystania oraz zakres, w jakim przedmiotowe aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego zostały ujęte;
    - (ii) w przypadku ujętych aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego opis kwot uznanych za kwoty, które prawdopodobnie zostaną wykorzystane, odnoszący się do możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu oraz do odwrócenia ujęcia zobowiązań z tytułu odroczonego podatku dochodowego związanych z podatkiem dochodowym nałożonym przez te same organy podatkowe;
    - (iii) szczegółowy opis podstawowych założeń przyjętych do prognozowania możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu do celów art. 15;
    - (iv) analizę wrażliwości aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego netto na zmiany podstawowych założeń, o których mowa w ppkt (iii).”;

- b) w ust. 2 dodaje się lit. d) w brzmieniu:

- „d) w odniesieniu do przyszłego zysku prognozowanego na potrzeby zdolności odroczonego podatku dochodowego do pokrywania strat zgodnie z art. 207:
  - (i) opis oraz odpowiednią kwotę każdego ze składników wykorzystanych do wykazania dodatniej wartości wzrostu aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego;
  - (ii) szczegółowy opis podstawowych założeń przyjętych do prognozowania możliwego przyszłego dochodu podlegającego opodatkowaniu do celów art. 207;
  - (iii) analizę wrażliwości wartości korekty na zmiany podstawowych założeń, o których mowa w ppkt (ii).”;

- 62) art. 326 ust. 4 lit. d) otrzymuje brzmienie:

- „d) płatności te nie są związane z wydatkami, które są wyłączone ze zagregowanej maksymalnej ekspozycji na ryzyko zdefiniowanej w art. 1 pkt 44.”;

- 63) w art. 335 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. e) otrzymuje brzmienie:

- „e) proporcjonalny udział funduszy własnych zakładów obliczonych zgodnie z odpowiednimi zasadami sektorowymi, zdefiniowanymi w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2002/87/WE, w odniesieniu do udziałów kapitałowych w jednostkach powiązanych, które są instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi, instytucjami finansowymi, zarządzającymi alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,

spółkami zarządzającymi UCITS, oraz w nieobjętych regulacją przedsiębiorstwach prowadzących działalność finansową, wraz z proporcjonalnym udziałem ustawowych funduszy własnych zakładów, o których mowa w art. 17 dyrektywy 2003/41/WE, w odniesieniu do udziałów kapitałowych w jednostkach powiązanych, które są instytucjami pracowniczych programów emerytalnych;”;

b) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia dane wszystkich jednostek powiązanych, w tym przedsiębiorstw usług pomocniczych, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i inwestycji w formie funduszy, innych niż te, o których mowa w lit. a)–e) niniejszego ustępu.”;

64) w art. 336 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) kapitałowego wymogu wypłacalności obliczonego na podstawie danych skonsolidowanych, o których mowa w art. 335 ust. 1 lit. a), b) i c), danych przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania i inwestycji w formie funduszy będących jednostkami zależnymi spółki dominującej, zgodnie z zasadami określonymi w tytule I rozdział VI sekcja 4 dyrektywy 2009/138/WE;”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w przypadku jednostek, o których mowa w art. 335 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia, innych niż jednostki objęte zakresem lit. e) niniejszego ustępu – kwoty określonej zgodnie z art. 13, art. 168–171a, art. 182–187 i art. 188 niniejszego rozporządzenia;”;

c) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) w przypadku przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania lub inwestycji w formie funduszy, o których mowa w art. 335 ust. 1 lit. f) niniejszego rozporządzenia, które nie są jednostkami zależnymi zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie i do których art. 84 ust. 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się na poziomie indywidualnym – kwoty określonej zgodnie z tytułem I rozdział V oraz art. 84 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.”;

65) art. 337 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 337

Metoda 1: określenie waluty lokalnej do celów obliczania ryzyka walutowego

1. W przypadku gdy skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy jest obliczany, w całości lub w części, na podstawie formuły standardowej, walutą lokalną, o której mowa w art. 188 ust. 1, jest waluta wykorzystywana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

2. Niezależnie od ust. 1, jeżeli znacząca kwota skonsolidowanych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub skonsolidowanych środków własnych grupy jest wyrażona w walucie innej niż waluta wykorzystywana do sporządzania

skonsolidowanych sprawozdań finansowych, walutę tę można uznać za walutę lokalną, o której mowa w art. 188 ust. 1.”;

- 66) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 67) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 68) załącznik V zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- 69) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia;
- 70) w załączniku VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia;
- 71) załącznik VIII zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia;
- 72) w załączniku IX wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VII do niniejszego rozporządzenia;
- 73) w załączniku X wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VIII do niniejszego rozporządzenia;
- 74) załącznik XIV zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia;
- 75) w załączniku XVI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem X do niniejszego rozporządzenia;
- 76) w załączniku XVII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XI do niniejszego rozporządzenia;
- 77) w załączniku XXI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XII do niniejszego rozporządzenia;
- 78) w załączniku XXII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XIII do niniejszego rozporządzenia;
- 79) w załączniku XXIII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XIV do niniejszego rozporządzenia;
- 80) w załączniku XXIV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XV do niniejszego rozporządzenia;
- 81) w załączniku XXV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem XVI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 1 pkt 50, 59–61, 66 i 74 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8.3.2019 r.

*W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER*